

El Rec Clar

Núm. 15

REVISTA DE VIDRERES

OCTUBRE 2001

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants	670 06 77 40
Oficina Vigilants.....	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya.....	112
Oficines Municipals.....	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals.....	972 85 00 50
Jutjat de Pau.....	972 85 18 70
Assistent Social	972 85 01 70
Llar d'Infants	972 85 09 17
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic.....	972 85 00 67
Llar dels Jubilats.....	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle.....	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle.....	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
Piscina Municipal.....	972 85 00 27
IES.....	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic).....	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines).....	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria.....	972 84 22 01
Informació ciutadana	012
Bombers	085
Bombers Maçanet de la Selva.....	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva.....	972 85 85 00
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: dilluns a divendres, de 8h30' a 14h 30'	
dissabtes de 9h30' a 13h	
Farmàcia.....	972 85 05 75
Rectoria	972 85 00 61
Consell Comarcal	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació).....	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 21 61
Fax Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 08 04
Enher (avaries).....	900-77 00 77
Protectora animals (Tossa de Mar).....	972 34 20 30
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
Fills R. Mas.....	972 85 04 25
SARFA.....	972 85 01 57
Taxi - Rafael Vico.....	972 85 11 39
Mòbil Rafael Vico.....	609 31 69 32

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 6 de la tarda.

Els dissabtes tancat.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)

Dimecres, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

Alcaldia (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.

Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)

Dimecres, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

Medi natural i Medi rural (Josep Campmajó i Feixas)

Dijous, de 12 a 1 i hores convingudes.

Governació i personal (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

Sanitat i serveis socials (Martirià Serra i Roca)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

Esports, entitats i joventut (Manel Hermoso i Lendínez)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic, i Jordi Llinàs i Joana, arquitecte tècnic, inspector d'obres)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

Serveis socials (Anna Ma. Extremera Venzal, assistenta social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Dijous, divendres i dissabtes, de 10 del matí a 1 de la tarda.

Dimarts, dimecres, dijous i divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Octubre

Divendres 5, Dissabte 6, Diumenge 7..... Sils

Divendres 12..... Riudarenes

Dissabte 13, Diumenge 14.....

Vidreres

Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21.....

Riudarenes

Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28..... Sils

Novembre

Dijous 1..... Riudarenes

Divendres 2, Dissabte 3, Diumenge 4..... Vidreres

Divendres 9, Dissabte 10, Diumenge 11 Maçanet

Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18..... Sils

Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25.....

Vidreres

Divendres 30..... Riudarenes

Desembre

Dissabte 1, Diumenge 2..... Riudarenes

Dijous 6..... Vidreres

Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9..... Sils

Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16.....

Vidreres

Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23.....

Maçanet

Dilluns 24, Dimarts 25..... Vidreres

Dimecres 26..... Riudarenes

Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30..... Sils

La resta de dies feines, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

Maçanet de la Selva, Farmàcia Riera: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

Riudarenes, Farmàcia Masó: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

Sils, Farmàcia Altimir: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

Vidreres, Farmàcia Moré: Pau Casals, 22 - 972 85 05 75

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Parlem de.....	4 - 5
Parlem amb.....	6 - 7
Des de la Casa de Vila.....	8 - 15
Anem a estudi.....	16 - 20
Llar de jubilats.....	20
Medi ambient.....	21 - 24
Centre Cívic.....	25
Curar-se en salut.....	26 - 27
Actualitat.....	28 - 29
Esports.....	29
Opinió.....	30 - 34
Bústia.....	35
El viatge.....	36 - 37
Fem una queixalada.....	38
Entreteniments.....	39

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Desfilada de Gegants, Festa Major 2001. Foto Estudi Albert

amb la col.laboració de

Diputació
de Girona

La globalització, del mite a la realitat

En aquest número de la revista s'anuncien les dues conferències que els dies 22 i 29 de novembre oferirà el catedràtic d'Economia Política de la Universitat de Barcelona Ramon Torrent per explicar als vidrerencs què és la globalització, és per això que hem cregut convenient dedicar-li l'editorial relacionant-la, de passada, amb la situació que es viu actualment al món arran dels atemptats de l'11 de setembre als Estats Units d'Amèrica.

Des de fa temps els mitjans de comunicació del nostre país es vénen fent ressò del debat suscitat entorn de la globalització, un terme utilitzat pels polítics dels països occidentals per intentar convèncer-nos que vivim en un món més globalitzat i que això comporta efectes benèfics per al conjunt del globus, un argument que no ha suscitat el consens sinó un ampli rebuig dels cada cop més nombrosos i crítics moviments antiglobalització.

És indubtable que els avenços tecnològics, sobretot en el camp de les telecomunicacions, han fet desaparèixer les fronteres de manera que avui dia coneixem en temps real el que passa a l'altra banda de la Terra i que qualsevol canvi té repercussions més enllà dels límits del país on es produeix, però no ho és tant que aquesta interrelació entre països hagi contribuït a fer un món més just tal com defensen aquells que, amb força cinisme, mitfiquen la globalització.

La realitat, però, ens demostra que la globalització no ha ajudat a fer un sistema de vida més just per al conjunt del globus, ans al contrari, ha contribuït a consolidar les desigualtats, i fins i tot a fer-les més grans, entre els països rics i els pobres. I això passa perquè la globalització només es produeix en els països occidentals i encara d'una manera molt parcial i interessada, ja que és de caràcter bàsicament econòmic i es desentén totalment de la vessant social.

No és estrany, doncs, que aquells que no tenen res a perdre i que majoritàriament han perdut l'esperança de viure millor, convenientment manipulats apel·lant als seus sentiments ètnics, religiosos..., puguin protagonitzar reaccions desesperades i que, per tant, a més d'imprevisibles poden ser inhumanes, com és el cas dels atemptats perpetrats per integristes islàmics el passat 11 de setembre a Nova York i Washington, uns atemptats que van deixar més de 5.000 víctimes mortals i que han fet que, en una primera reacció, els Estats Units, amb el vist-i-plau de la comunitat internacional, hagi declarat la guerra a l'Afganistan dels talibans, que donen cobertura a Osama Bin Laden i la seva organització Al Qaeda, integrada per diferents cèl·lules terroristes d'integristes islàmics repartides arreu del món.

Esperem que la reacció dels Estats Units es limiti a fer justícia en comptes de buscar una revenja que només contribuiria a enverinar encara més la ja per si delicada situació mundial.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Les fonts de Vidreres

Avui parlarem de les fonts del terme municipal de Vidreres o que li són properes. Encara que no ho sembli, i potser molts vilatans ho desconeixen, Vidreres també té fonts al seu terme o els seus encontorns immediats. D'aquí aquest treball de divulgació.

Per situar-les geogràficament farem servir bàsicament els noms de les rieres o masies on afloren, excepció feta de la del Pla de la Font, sense dubte la més notable i de més anomenada, i que tan lligada va a la nostra vila.

1.- Font del Pla

Situada al Pla del mateix nom, en un terreny a uns 500 metres del nucli urbà i a uns 50 de la carretera de Llagostera. Actualment hi ha una caseta de captació d'aigües de l'Ajuntament molt visible des de la carretera.

Aquesta font, de ben segur, forma part de la història de Vidreres, però malauradament nosaltres no tenim informació ni records personals per fer la interrelació corresponent. Sí que podem dir que fins abans de la portada d'aigua corrent a les cases era molta la gent que n'hi anava a buscar per beure. Diuen que era de molt bona qualitat i fresca. És visible encara la cisterna que emmagatzemava l'aigua i que forma part de la caseta de major entitat que alberga les instal·lacions del pou de captació d'aigües de l'Ajuntament.

Font del Pla.

2.- Font de Can Garriga (al terme de Caldes)

Situada gairebé a la capçalera del Rec Clar, a les terres de la masia del mateix nom, és una de les més notables i conegudes.

Estava ben condicionada amb una roda de molí que feia de taula i uns setins també de pedra que la feien ben atractiu per fer-hi berenades. Disposava fins i tot d'un armari on s'hi guardaven plats dels quals en tenien cura els eventuais usuaris. Actualment, tot resta malmès i en estat d'abandó.

3.- Font de Ca l'Ambaixador

Situada a la propietat del mateix nom, és al vessant que mira el Puig de Torroella a mitjan tros abans d'arribar al rec de Vall Daniel. S'hi accedeix per un camí que surt de vora de la casa, avui enrunada. En la visita que hi hem fet avui, 6 d'agost de 2001, l'hem trobada completament seca. Ens consta que abans subministrava aigua a la casa i servia per regar l'hort. Molt possiblement l'han afectat els canvis climàtics. Està ben condicionada amb cisterna d'obra i canó per rajar.

4.- Font del Falgueret o Rovellada

No gaire lluny de la de Ca l'Ambaixador, està situada al rec de Vall Daniel, a prop del pas que el travessa en el camí que puja a Can Dalmau.

Rajava tot l'any i tenia un canó situat gairebé a nivell del rec i que ha desaparegut. Actualment s'ha convertit, per mitjà d'una excavadora, en una bassetta per beure-hi els animals del bosc. En el dia d'avui emmagatzemava una bona quantitat d'aigua.

L'aigua d'aquesta font és ferruginosa, d'aquí el nom de "rovellada". Que sapiguem, només es feia servir per beure i era molt apreciada pels veïns i bosquerols.

5.- Font d'en Cándido

Situada no gaire lluny de la Font del Falgueret, en el mateix rec de Vall Daniel, i de fàcil accés, fou descoberta fa uns anys en ocasió d'obrir un camí forestal. Està degudament condicionada amb obra i és una de les poques fonts que es mereix aquest nom avui dia. Donem fe que a dia d'avui donava una aigua fresca i reconfortant.

6.- Font de Mas Pedrosa (terme de Lloret)

Situada en terres de la masia del mateix nom, en el paratge anomenat "del viver", a uns 2 km. del Pi de la Lliura, en el vessant de Lloret. Està ben conservada i hi raja un bon raig que manté ben ple un dipòsit de considerables dimensions.

També donem fe que a dia d'avui rajava una aigua ben fresca i bona. Subministrava aigua a la casa i servia per regar l'hort.

Font d'en Cándido.

7.- Font de Can Terrorer

A la masia del mateix nom hi ha una font amb cisterna, ben condicionada i que es feia servir exclusivament com aigua per beure pels estadans de la casa. És aigua d'excel·lent qualitat. Actualment, els mesos d'estiu queda seca.

8.- Font de Cabanyes

Es troba situada a la masia del mateix nom, a la carretera de Lloret. Rajava sempre i era utilitzada pels vianants que anaven o venien de Lloret a peu anys enrere, que eren més dels que ara pugui semblar. Per aquest motiu, era molt utilitzada. Actualment sembla que la seva aigua fins i tot no és potable. Com es pot veure, l'expansió urbana també té punt negatiu.

Aquestes fonts són, potser, les més notables, però no les úniques. A títol d'inventari, però no exhaustiu, anomenarem les de Cal Magre, situada al rec del mateix nom; la de Can Dalmau, a prop del Camp Gran; la de Can Negrell, al sot del primer pantà de la Torre; la de Vall Daniel, no lluny de la casa en runes del mateix nom; la del Florit, al canal del mateix nom; la de l'Hort de Caulès, al costat del suro del mateix nom; la de l'Arboç, la d'en Reiner... i alguna que ens en deixem.

Voldríem remarcar la importància de totes aquestes fonts en d'altres temps, en què, a més dels serveis indi-

Font de Mas Pedrosa.

cats, donaven aigua als llenyataires i carboners a l'hivern, avui totalment desapareguts com a professionals en actiu. Com a reminiscència d'un passat no gaire llunyà, encara aquest any vam poder gaudir del seu saber a la Fira de Tractoristes. Que sigui per a molts anys!

A l'estiu subministraven aigua als "peladors", aquests sortosament encara en actiu, gràcies especialment a les propietats del suro que el fan insubstituïble per tancar les ampolles d'un bon vi o d'un bon xampany. Potser algun dels "peladors" que ens llegeixi ens maleirà els ossos al veure això de "sortosament", ja que la feina de "pelar" és molt pesada; sotabosc molt espès i a vegades espinós, terreny abrupte molts cops, calor aclaparadora i per acabar-ho d'adobar, les formigues anomenades "rebeixins", que són endèmiques del suro i que es "claven" amb fruïció allà on troben un tros de pell al descobert...

Com a resum de tot plegat i pensant en positiu, creiem, i així ho brindem a la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament, que alguna d'aquestes fonts es podria reacondicionar, establint fins i tot un circuit que en podria enllaçar unes quantes, que alhora es podria aprofitar per fer-lo passar pels llocs on hi ha les plantes més notables que tenim a Vidreres (suros de Can Magre i de l'Hort de Caulès, roure de Can Negrell, alzina de Vall Daniel, etc.). No cal dir que, en cas de necessitar-la, poden disposar de la nostra total i desinteressada col·laboració. ■

TEXT: JOAQUIM I JOSEP FONT I CABALLÉ

FOTOS: JOSEP FONT I CABALLÉ

José Antonio Guari Díez

L'Antonio és un vidrerenc que des de fa cinc anys es dedica a la pràctica d'un esport del tot peculiar, corre amb gossos. Es tracta d'una modalitat de la qual va començar a fer competicions a principis de segle i que actualment reuneix molts adeptes. Hi dedica molt temps i diners, però les ganes/afició de sortir amb els gossos està per damunt de tot.

Hola Antonio, no cal que et preguntis quina és la teva principal afecció, oi?

Sí, bé sóc un enamorat dels gossos. Tot va començar quan fa aproximadament uns cinc anys em van regalar un husky.

Però exactament, què et va impulsar cap a la pràctica d'aquest esport?

L'home que em va regalar el husky ja corria amb gossos. Vam quedar un dia i em va ensenyar com ho feia. A partir d'aquell moment vaig endinsar-me en aquest món, que de mica en mica he anat ampliant. Vaig començar corrent amb un gos i una bicicleta i anar fent volts, durant uns dos anys. Després vaig pensar que el gos estava massa sol i perquè no hi estigués en vaig agafar un altre, però en van venir cinc. Em varen donar tres cadells amb tres dies i els vaig criar amb biberó. Després ja vaig prendre-m'ho més seriosament i, tot i que sempre he considerat que és un hobby per mi, ja vaig dedicar-hi molt més temps. El noi que em va regalar el gos em va dir que a Barcelona hi havia un club on podia informar-me i subscriure'm. És a partir d'aquest moment que començo la competició, però per mi es tractava més d'una sortida amb els gossos, jo amb aquestes curses el que intentava era aprendre de la gent i compartir vivències, per mi tot era nou.

Aquest club que dius, on era?

A Barcelona. Per aquí a prop no hi havia res. Ara nosaltres estem intentant crear una mena d'entitat-club

que es dirà *Mushing la Selva*. De moment està en procés perquè no hi ha massa patrocinadors i és una afecció que costa molts diners de mantenir-la.

Ara corres sense ningú que t'ajudi econòmicament, els diners surten de la teva butxaca?

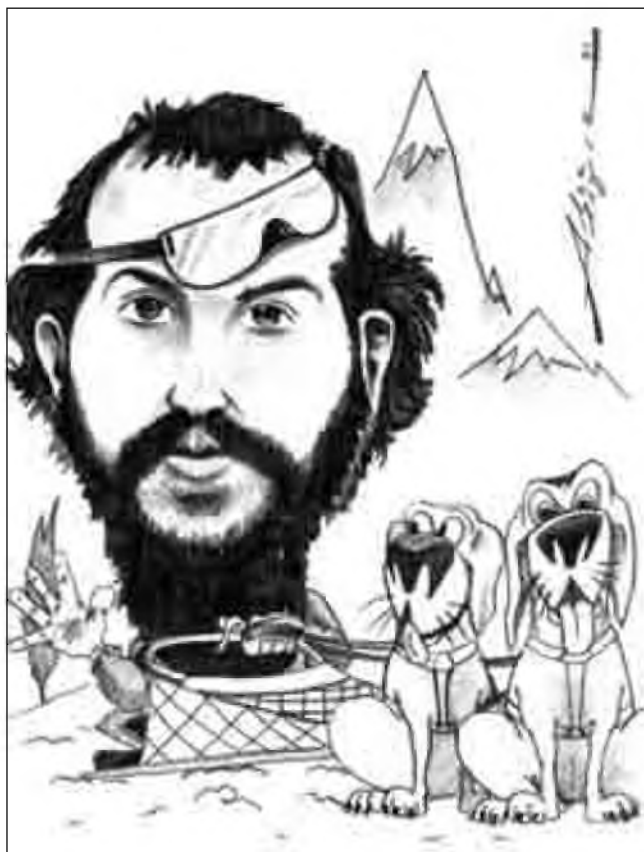
Molts, jo inverteixo tot el meu sou. M'atreviria a dir que faig hores extres per poder mantenir tots els gossos. Actualment tinc 30 gossos i quan no són les vacunes és el veterinari i com tothom, necessiten menjar cada dia... Si arribés a fer comptes de tot, no practicaria aquest esport.

A on fas les competicions?

Bé, normalment les competicions es fan amb neu, però com que aquí no en tenim hem de córrer sobre terra. És a dir, agafem una bici o un tricicle, enganxem els gossos amb una línia i a córrer. Pots córrer en diferents categories, que anirien d'un gos fins a un màxim de dotze gossos.

Només corres amb aquesta raça de gossos?

No, ara fa més o menys dos anys han sortit uns gossos que no són nòrdics. Els nòrdics serien gossos com el husky, el groenlandès, el samoel, l'alaska..., principalment gossos de neu. Ara la gent va de cara a la velocitat dels gossos i han començat a fer barreges i d'aquest mestissatge en diuen alaskans. A Amèrica hi és com una raça de gos, però aquí, com que som casolans, agafem qualsevol classe de gos i els barregem. Cal tenir present que sempre s'intenta guardar la línia del nòrdic,

la sang del nòrdic, i creuant-lo per exemple amb un galgo. Per què? Perquè és alt i corre molt. El resultat final és l'alaskan a la casolana. Aquesta raça de gos és la més ràpida que hi ha i els nòrdics no tenen res a fer, per aquest motiu a les competicions fan aquesta distinció entre els gossos nòrdics i els que no ho són.

Quantes hores entrenes?

Això és molt relatiu, tot depèn del que vulguis fer. T'ho explico, si per exemple vols córrer esprint (5 a 10 km) hauràs d'entrenar els gossos acostumant-los a fer aquesta distància al màxim de les seves possibilitats. Si corres llarga distància (normalment 20 km) s'haurà d'intentar fer un entrenament agafant una distància més llarga. Els gossos es guien per l'entrenament que els faig. Si jo els faig fer molts quilòmetres, ells sortiran a un ritme més tranquil perquè sabran que han de córrer durant una bona estona; en canvi, si els entrenes per a l'esprint, surten al màxim. El xip no se'ls pot canviar d'un dia per l'altre, sinó que amb l'entrenament se'n adonen i ja es van regulant.

Aquí a Catalunya hi predomina l'esprint, ja que no hi ha espai per fer llarga distància o competicions per etapes que solen durar un cap de setmana. Correm en terra i això no els va massa bé als gossos perquè se'ls desgasten les potes.

Aleshores, en quines competicions de llarga distància participes?

A la Pirena, que ve a ser de les millors competicions d'Europa, si no la millor, i que fins i tot en alguna ocasió ha comptat amb la participació d'algun americà. Aquesta prova consisteix a fer un recorregut des de Pamplona fins a la Molina, travessant tot el Pirineu, i tot en quinze dies.

També vaig a córrer a Osca, on fan el Campionat d'Aragó, però aquí no hi vaig per la competició sinó perquè hi tinc molts amics. A l'Aragó vas a fer una costellada i la competició ve a ser com una excusa, mentre que a Catalunya és diferent, ja que cadascú va a la seva. Sempre competeixes en solitari?

No, he tingut el suport de la meua germana Anna i del meu germà Ramon, que ara mateix no corren però que ho havien fet fins fa un parell d'anys. L'Anna feia de conductora (musher) i en Ramon d'ajudant (hanler), però actualment han passat tots dos a ajudar-me i jo a ser l'únic conductor.

Els que no hi entenem gaire de gossos, quan ens parlen d'un husky automàticament pensem en l'adaptació que tenen davant d'un clima que té poc a veure amb el dels països nòrdics, creus que és un inconvenient?

El que està clar és que són gossos de neu i que, per tant, ho passen fatal quan ve l'estiu perquè fa molta calor i ells ho noten molt. Un inconvenient és que, per exemple, no pots entrenar a qualsevol hora, has de buscar temperatures baixes i, per tant, has de fer-ho o bé a primera hora del matí o bé a la matinada, ja que quan més fred fa, els gossos aguanten més i no pateixen tant.

Has tingut mai algun ensurt amb els gossos?

Són uns gossos que tenen molt bona relació amb les persones, però entre ells són molt agressius. Es tracta d'una raça molt primitiva i tots volen manar. Quan un es desferma ja hi ha baralla, és la llei del més fort. D'ensurts n'he tingut algun, ja que és normal que algun cop rebis perquè, per exemple, quan els estàs preparant per sortir a corre i poses de costat dos gossos que no són gaire amics, pot passar que estirin la corda quan els la col·loques.

Quins són els teus plans de futur, tens pensat arribar més amunt?

Per mi l'objectiu principal és la Pirena, poder acabar totes les etapes independentment de la posició que quedis. A partir d'ara el que puc intentar fer és guanyar una mica de temps, però el més important és finalitzar la competició. ■

MONTSE VILAAMETLLER

Acords del Ple de l'Ajuntament

Sessió extraordinària del 4 de juliol del 2001

S'acorda:

- Aprovar inicialment el Pressupost General de l'Ajuntament i del Patronat de la Llar d'Infants per a l'exercici del 2001, els quals pugen els imports de 577.965.376 pessetes i 29.800.000 pessetes, respectivament, les seves Bases d'Execució i la Plantilla de Personal. Aquest acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu en el cas que no es presentin reclamacions i al·legacions en els 15 dies del termini d'exposició al públic (per majoria absoluta amb 6 vots a favor dels regidors del Grup del PSC i 5 en contra -4 dels regidors del Grup d'ERC i 1 del regidor del Grup Mixt-).
- Constituir amb caràcter permanent la Mesa de Contractació de l'Ajuntament de Vidreres, la qual assistirà als òrgans de contractació municipals en l'adjudicació dels contractes per procediment obert o restringit, i designar als següents membres de l'esmentada Mesa els quals votaran en representació dels grups polítics municipals existents amb el vot ponderat que s'indica: President, l'alcalde o membre en qui delegui; vocals, Josep Sala i Puig com a titular, representant sis vots; Josep Campmajó i Feixas com a suplent; Jordi Daranas i Pla com a titular, representant quatre vots; Alfons Oliver i Aluart com a suplent; Manuel Valdivieso i Barneto, representant un vot; secretari, el de la Corporació o funcionari en qui delegui (per unanimitat).
- Aprovar els preus públics mensuals que es relacionen a continuació per les activitats que es porten a terme al Centre Cívic de Vidreres: Hip-Hop, 3.000 PTA; fang i ceràmica, 4.000 PTA; cuina, 4.500 PTA; ioga, 3.000 PTA; salsa, 3.000 PTA; belles arts, 3.000 PTA; tapís, 5.000 PTA; malabars, 3.000 PTA; taichí, 3.000 PTA; sevillanes, 3.000 PTA; aeròbic, 3.000 PTA; informàtica, 8.000 PTA; puntes de coixí, 3.000 PTA; patchworck, 3.000 PTA; tarot, 3.000 PTA; tiffany, 3.000 PTA. Escola de Música: matrícula, 6.600 PTA; 1h. d'instrument, 8.150 PTA; ½ h. d'instrument, 4.775 PTA; 1 h. d'instrument + solfeig, 9.900 PTA; ½ h. d'instrument + solfeig, 8.400 PTA; solfeig, 6.900 PTA; combos, 3.000 PTA; 1 h. d'instrument + grau mig, 11.800 PTA; ½ h. d'instrument + grau mig, 10.300 PTA; iniciació musical, 4.975 PTA. Les bonificacions continuaran essent les mateixes que s'aplicaven el curs passat (per 7 vots a favor i 4 abstencions).
- Aprovar provisionalment l'Ordenança general de gestió, inspecció i recaptació dels ingressos de dret públic municipals redactada pel secretari i derogar l'Ordenança fiscal general de gestió, inspecció i recaptació vigent, aprovada pel Ple de la Corporació el 8 de novembre de 1993. Aquest acord d'aprovació provisional esdevindrà definitiu si no es presenten al·legacions i reclamacions

en els 30 dies del termini d'informació pública (per 6 vots a favor i 5 abstencions).

- Aprovar definitivament el canvi de nom proposat per l'Entitat de Conservació de les U.A. nùms. 16, 17, 18 i 24 "Mas Flassià" pels carrers Marinada, Garbí, Montseny i passeig Devesa que es diran a partir d'ara carrers Montserrat, Gregal, Montnegre i Masia, respectivament (per unanimitat).
- Proposar el nomenament del candidat Tomàs Soler i Navarro per a la provisió del lloc de treball de la secretaria de classe 3a de l'Ajuntament de Vidreres. En el concurs ordinari de mèrits convocat per provisionar aquesta plaça Tomàs Soler Navarro va obtenir un total de 17,9 punts, mentre que l'altra candidata, Imma Parramon i Burch, n'aconseguí 3,58 (per unanimitat).

Sessió ordinària del 9 d'agost del 2001

S'acorda:

- Aprovar les actes de les sessions celebrades els dies 9 de maig i 4 de juliol del 2001 (per unanimitat).
- Acceptar la subvenció de 5.680.000 pessetes per a la Llar d'Infants Sant Iscle i Santa Victòria concedida per la Generalitat de Catalunya (per unanimitat).
- Aprovar provisionalment les aportacions de l'Ajuntament a les entitats de Vidreres segons la relació i imports que es detallen a continuació:

Casino la Unió:

Entitat.....	100.000
Control i gestió sala.....	483.750
Bella Dansa.....	275.000
Amics de la Flama.....	25.000
Amics del Castell.....	
Amics de la Moto.....	40.000
Associació Lluís Companys.....	
Grup Teatre Vidrerenc.....	75.000
Colla Gegantera.....	75.000
Grup d'Esplai:	
Casal d'estiu.....	110.000
Entitat.....	220.000
Club Escola de Futbol.....	600.000
Sporting Caulès:	
Bàsquet.....	175.000
Futbol.....	50.000
Club Tennis.....	
Club Genets Vidreres.....	40.000
Penya Blaugrana.....	
Societat Caçadors.....	
Club Olímpic Vidreres.....	800.000

Club Ciclista.....	150.000
Grup Excursionista	25.000
Fira Tractoristes.....	500.000
BTT les Rabasses	100.000
CEIP Sant Iscle:	
Subvenció	550.000
Llibres Sant Jordi	42.500
CEIP Salvador Espriu:	
Subvenció	550.000
Llibres Sant Jordi	42.500
IES Vidreres:	
Subvenció	550.000
Llibres Sant Jordi	42.500
APA Sant Iscle	250.000
APA Salvador Espriu	250.000
AMPA IES Vidreres.....	280.000
APA Ventijol	35.000
Llar del Jubilat	350.000
Pastorets	35.000
Cavalcada Reis	400.000
9 Caulès- Escola de Bàsquet.....	450.000
Jamia Kafo.....	250.000
Teatre 3.....	75.000
ATV Racing Vidreres Quads.....	40.000
Club Esportiu 4 Rodes.....	Trofeus
Aspronis.....	1.300.000

També s'acorda recordar a les entitats que tenen fins al 15 d'octubre per manifestar l'acceptació dels ajuts, que per al cobrament d'aquestes subvencions cal presentar abans del 15 de novembre del 2001: balanç i estat de comptes a 31 de desembre de 2000, documents justificatius pel doble de despesa de la subvenció atorgada, NIF de l'entitat o DNI del representant de l'entitat (per majoria absoluta amb 6 vots a favor del Grup del PSC i 5 en contra -4 dels regidors del Grup d'ERC i 1 del regidor del Grup Mixt).

- Aprovar provisionalment per a l'exercici del 2001 les subvencions per a les urbanitzacions de Vidreres en base a aplicar el 13% de la quantitat líquida recaptada durant l'exercici del 2000, en concepte d'IBI en via voluntària.

Recaptació IBI exercici 2000

URBANITZACIÓ	RECAPTACIÓ VOLUNTÀRIA 2000	13%
AIGUAVIVA PARC	25.628.838,-	3.331.749,-
LA GOBA	4.456.261,-	579.314,-
MAS FLASSIÀ	9.515.081,-	1.236.961,-
PUIGVENTÓS	7.586.343,-	986.225,-
SANTA CECLINA	173.966,-	22.616,-
TERRAFORTUNA	2.599.048,-	337.876,-
	49.959.537,-	6.494.741,-

Aquest acord es trameta a les entitats urbanístiques col·laboradores per al seu coneixement i als efectes corresponents, establint un període de 30 dies a partir de la recepció de la notificació per tal que puguin presentar les al·legacions, reclamacions i/o suggeriments que estimin oportú, amb el benentès que si aquests no es presenten aquest acord esdevindrà definitivament aprovat (per 10 vots a favor dels Grups del PSC i ERC i un en contra del regidor del Grup Mixt).

- Proposar al Conseller de Treball que fixi les següents festes locals del municipi de Vidreres per l'any 2002: dimarts 12 de febrer del 2002 i dilluns 2 de setembre del 2002 (per unanimitat).
- Aprovar inicialment la dissolució del Patronat Municipal de la Llar d'Infants de Vidreres, procedint a la seva supressió amb data 31 de desembre del 2001, i aprovar inicialment la gestió de forma directa pel mateix Ajuntament del servei de la Llar d'Infants municipal de Vidreres. El patrimoni reverteix en l'Ajuntament, que es fa càrrec dels deutes i compromisos del citat Patronat. Aquest acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu si no es presenten reclamacions durant els 30 dies del termini d'informació al públic (per majoria absoluta amb 6 vots a favor del Grup PSC i 5 vots en contra -4 dels regidors del Grup d'ERC i 1 del regidor del Grup Mixt-).
- Demanar a la Generalitat la màxima subvenció possible per a les obres d'ampliació de la Llar d'Infants municipal de Vidreres amb un pressupost per contracta de 18.546.579 pessetes (per majoria absoluta amb 7 vots a favor -6 dels regidors del Grup del PSC i 1 del regidor del Grup Mixt- i 4 vots en contra dels regidors del Grup d'ERC).
- Aprovar (per unanimitat) l'Oferta d'Ocupació Pública de l'Ajuntament de Vidreres per a l'any 2001, d'acord amb el següent Annex:

A) Personal funcionari

2. Escala administració general

2.2. Subescala auxiliar

Vacants / Grup / Sistema selecció

2 - D - Concurs-oposició

3. Subescala de serveis especials

3.2. Vigilants

Vacants / Grup / Sistema selecció

3 - E - Concurs-oposició

B) Personal laboral

1.- D'activitat permanent i dedicació completa

1.10. Brigada

Operari servei de neteja viària

Vacants / Grup / Sistema de Selecció

1 - E - Concurs-oposició

- Confirmar els criteris, objectius i solucions generals de planejament que consten en els treballs elaborats per l'equip tècnic redactor de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Vidreres (per majoria absoluta amb sis vots a favor dels Grup del PSC, 4 abstencions del Grup d'ERC i 1 vot en contra del regidor del Grup Mixt).

- Aprovar inicialment la revisió del Pla General d'Ordenació

Urbana de Vidreres, redactada per CCRS Arquitectes, i sotmetre aquest acord i la corresponent documentació a informació pública durant un període d'un mes a fi i efecte que qualsevol entitat o persona interessada pugui examinar la documentació esmentada i presentar les alegacions que estimi convenients. També s'acorda suspendre durant el termini de dos anys l'atorgament de llicències de parcel·lació, d'edificació, d'enderrocament i usos contraris als previstos a la nova ordenació en tots aquells supòsits on les determinacions del Pla revisat siguin contràries a les del Pla vigent (per majoria absoluta amb sis vots a favor del Grup del PSC i cinc en contra -4 dels regidors del Grup d'ERC i 1 del regidor del Grup Mixt).

- Aprovar el Text Refós del Pla Parcial d'Ordenació de Santa Ceclina, redactat pels arquitectes José Maria Carmarena Salvatierra i Víctor Mier Mendiguchia (per unanimitat).
- Aprovar la moció d'ERC que proposa manifestar la voluntat del Ple de l'Ajuntament de Vidreres d'adquirir el castell de Vidreres i els terrenys adjacents suficients i a iniciar les gestions pertinents per tal que aquest desig es converteixi en realitat (per unanimitat).
- Desestimar la moció d'ERC que proposa d'obrir un torn de precs i preguntes al conjunt de la població (per sis vots en contra del Grup del PSC i cinc a favor -quatre dels regidors del Grup d'ERC i 1 del regidor del Grup Mixt-). ■

Vidreres creix de 56 habitants entre mitjan juny i mitjan setembre del 2001

La població de Vidreres va créixer de 50 habitants entre el 15 de juny i el 15 de setembre del 2001, segons les dades del Padró municipal, que indiquen que es va passar de 5.174 a 5.230 habitants.

Cal destacar que un cop comptabilitzades les altes i les baixes registrades per naixements, canvis de residència i defuncions, en aquest període de temps, Vidreres va guanyar un número similar d'homes i dones, que en concret va ser de 29 i 27, respectivament.

En definitiva, del 15 de juny al 15 de setembre del 2001, el Padró municipal d'habitants de Vidreres va registrar la següent variació:

	Homes	Dones	Total
Habitants municipi a 15/06/012.6632.5115.174
Habitants municipi a 15/09/012.6922.5385.230

Règim d'indemnitzacions i assistències dels membres de la Corporació municipal

El règim d'indemnitzacions i assistències dels membres de la Corporació municipal vigents a l'actualitat són els que va aprovar el Ple de l'Ajuntament de Vidreres a principis de l'estiu de 1999, poc després de la constitució de l'actual Consistori, i que són els següents:

1. Indemnitzacions

1.1. A grups polítics

- Per cada grup polític representat a la Corporació: 3.000 pessetes per regidor i mes.

1.2. A regidors

- Per cada regidor: 3.000 pessetes mensuals.
- Regidors amb responsabilitat de govern: 25.000 pessetes mensuals per regidor.
- Per càrrecs de presidència de regidories: 25.000 pessetes mensuals i per regidoria.
- Alcaldia: 150.000 pessetes mensuals.

2. Assistències

Es fixen 5.000 pessetes per cada regidor per assistència a:

- Ple Municipal
- Comissió de Govern
- Comissió Informativa
- Comissió Finances
- Patronat Llar d'Infants
- Consells Escolars
- Consell Escolar Municipal
- Junttes Urbanitzacions
- Junttes ADF

Aquestes quantitats s'augmentaran un 100% quan les reunions se celebrin en diumenge o festius.

D'acord amb aquest barem, la nòmina dels membres del Consistori vidrerenc del passat mes de setembre va ser la següent:

JAUME FIGUERES, alcalde: 150.000 PTA
 JOSEP SALA, regidor equip de govern del PSC: 75.000 PTA
 LLUÍS FERRER, regidor equip de govern del PSC: 50.000 PTA
 MANEL HERMOSO, regidor equip de govern del PSC: 50.000 PTA
 MARTIRIÀ SERRA, regidor equip de govern del PSC: 50.000 PTA
 JOSEP CAMPMAJÓ, regidor equip de govern PSC amb dedicació exclusiva: 260.000 PTA
 JORDI DARANAS, regidor Grup d'ERC: 3.000 PTA
 ALFONS OLIVER, regidor Grup d'ERC: 3.000 PTA
 JOAN JULIÀ, regidor Grup d'ERC: 3.000 PTA
 CARMÉ MASFERRER, regidora Grup d'ERC: 3.000 PTA
 MANUEL VALDIVIESO, regidor Grup Mixt: 3.000 PTA
TOTAL RETRIBUCIONS MES SETEMBRE: 650.000 PTA

L'aportació municipal al correbous i els motius de la supressió de l'"encierro" de la Festa Major 2001

Any rere any, l'Ajuntament de Vidreres col·labora amb l'entitat Sporting Caulès en l'organització del correbous, un dels actes més característics de la Festa Major de Vidreres i que en les 13 edicions que s'han celebrat fins ara ha atret una gran quantitat de gent, tant del poble com de fora, que hi ha participat d'una forma més o menys activa, és a dir, corrent davant de les vaquetes (vaquillas) o simplement, gaudint de la visió de l'espectacle.

En l'edició d'aquest any, l'aportació econòmica de l'Ajuntament -que no participa dels possibles beneficis del correbous, que són íntegrament per a l'Sporting Caulès- ha estat d'un total de 1.160.000 pessetes, distribuïdes d'acord amb els següents conceptes inclosos en l'apartat de despeses d'organització:

Assegurança d'accidents del Correbou.....	270.592 PTA
Lloguer vaquetes:	508.250 PTA
Veterinari:	41.730 PTA
Creu Roja:	26.680 PTA
Assegurança:.....	305.164 PTA
Taxa permís Governació:.....	6.576 PTA

Cal destacar que l'aportació econòmica d'aquest any no ha estat de les més oneroses per a l'Ajuntament de Vidreres, ja que la despesa total s'acosta força al que en les edicions anteriors costava exclusivament el lloguer de les vaquetes. En aquest sentit, cal explicar que en passades edicions el lloguer de les vaquetes suposava una despesa d'aproximadament 800.000 pessetes perquè els animals provenien de Navarra, mentre que enguany es van poder llogar a Camprodon.

Supressió de l'"encierro"

A més del correbous, durant la Festa Major d'enguany l'Sporting Caulès tenia previst organitzar un "encierro", que finalment no es va portar a terme.

L'Ajuntament va decidir suprimir aquesta activitat perquè, a més de la subvenció per al correbou, se li demanaven 500.000 pessetes, perquè no es disposava de permís governatiu i molt especialment per la impossibilitat de trobar una companyia disposada a subscriure una pòlissa d'assegurança amb la qual fer front a una possible responsabilitat civil subsidiària en el cas que es produís algun incident, un risc força probable per les pròpies característiques de l'espectacle. En aquest sentit, l'Ajuntament vol recordar l'enrenou que es va produir quan en l'edició del correbous de fa dos anys es van escapar les vaquetes, tot i que els animals no van causar danys d'importància a terceres persones. ■

L'EQUIP DE GOVERN

Simplement persones

Després dels atemptats suïcides a New York i Washington, provocats tant pel fanatisme americà com per l'islàmic, que han portat a la mort a milers d'innocents i el dolor a milions de persones, associacions internacionals de tota mena varen ajornar els actes que havien organitzat com a mostra de rebuig a la violència i de dol i sentiment cap a les víctimes, decisió que crec encertada, ja que tots formem part d'aquest tot que es diu humanitat. No obstant, però, tot i trobant correcta aquesta decisió, dintre meu sentia un neguit que em deia que no hi estava ben bé del tot d'acord, però no sabia perquè, aleshores vaig decidir reflexionar sobre aquest dubte que em feia sentir incòmode amb mi mateix i feia que em preguntés: Com pot ser que no acabis d'acceptar que la gent mostri d'alguna manera el seu dolor cap aquesta absurda, bèstia i inhumana acció? La resposta va ser ràpida i alhora coherent amb el sentiment de rebuig que tenia cap a la barbàrie comesa als Estats Units. Va ser aquesta simple reflexió: Si aturen els partits de futbol internacionals, si escurcen les commemoracions de l'11 de setembre, si a tot arreu del món es crea una situació de denúncia cap a les morts de les Torres Bessones i del Pentàgon, per què quan hi ha nadons morts a Palestina, colons jueus cosits per les bales, persones mortes sota les bombes en els mercats, milions de morts de fam a l'Àfrica, milers de persones assassinades sota una dictadura només per defensar la llibertat i centenars i centenars de refugiats a causa de les guerres, no fan la mateixa denúncia? la mateixa força? la mateixa publicitat? el mateix esforç econòmic?

La resposta és que hi ha persones de primera i de segona, és la realitat trista, injusta i que ens hauria de fer avergonyir a tots aquells que creiem que la raça humana és la mateixa als Estats Units, a Palestina, a l'Afganistan, al continent africà o a l'Amèrica Llatina, i el més trist és que els hi donem aquesta classificació depenent del que tenen, no del que són; si tenen molt poder econòmic i polític són de primera (aquests dies en tenim un bon exemple a Llagostera), si passen gana i no tenen cap poder per capgirar les coses establertes són de segona. Ja sé que és molt difícil canviar aquesta situació a nivell mundial, perquè depèn tot dels interessos dels països més potents que ens fan passar per l'adreçador de la seva globalització econòmica, que no pas social -en Raimon diu que no és d'aquest món, quanta raó té!-

En tot cas, sí que tenim a les nostres mans el poder decidir què volem per Vidreres, aquí, en una petita comunitat de 5.000 veïns encara podem decidir si volem que a les persones que viuen entre nosaltres se les classifiqui de primera i de segona o bé optar pel contrari, és a dir, si cal construir una societat on tots puguem aprendre de tots, on valors com la humilitat, la solidaritat, el respecte, la tolerància privin per damunt del materialisme.

Si heu triat aquesta segona opció, és la mateixa que hem triat la gent d'ERC de Vidreres. Sapiguen que si algun dia tenim la vostra confiança per governar el nostre poble, no dubteu ni un sol moment que ho posarem a la pràctica. ■

JOAN JULIÀ I SOLÉ

PRESIDENT D'ERC DE VIDRERES

Resposta de l'Ajuntament a l'escrit de l'APA del col·legi Sant Iscle sobre l'ampliació de la Llar d'Infants

En primer lloc, els membres de l'Equip de Govern de l'Ajuntament de Vidreres volem expressar la nostra sorpresa pel fet que el primer butlletí informatiu que publica l'APA del CEIP Sant Iscle es dediqui exclusivament a tractar el tema de l'ampliació de la Llar d'Infants Municipal i a reiterar insistentment el, segons ells, poc cas que els fa l'Ajuntament, sense dedicar ni una sola línia a d'altres qüestions relatives al centre on estudien els seus fills, sobretot, tenint en compte que ens trobem a principi de curs i que, ben segur que hi ha molts temes d'interès per a la comunitat educativa d'aquest col·legi públic. Realment, no entenem la postura de l'APA del col·legi Sant Iscle vers la Llar d'Infants Municipal, ja que sembla que s'hi refereixin com si es tractés d'un centre aliè al nostre municipi on hi va mainada que no és de Vidreres, quan en realitat hi han passat i hi passen la gran majoria de criatures del poble i és un servei indispensable per a moltes famílies amb fills petits, especialment en els casos en què treballen tant el pare com la mare.

En segon lloc, volem deixar clar que, a més d'haver-hi contradiccions, en aquest butlletí s'hi fan una sèrie d'afirmacions que no s'ajusten a la realitat i que, més que informar, poden confondre als veïns i veïnes de Vidreres i molt especialment als que tenen alguna vinculació amb la Llar d'Infants o el col·legi Sant Iscle per la seva condició de pares d'alumnes escolaritzats en aquests centres. Unes afirmacions que, per tant, no compartim.

Començant per les contradiccions, en el darrer paràgraf s'atribueix a l'Ajuntament una manca de diàleg després que en els punts anteriors de l'escrit s'hagin referit a tot un seguit de trobades i reunions mantingudes per membres del Consistori amb representats de l'APA i també d'Ensenyament en les quals s'han plantejat moltes propostes i nous plantejaments per trobar una solució a la problemàtica de l'ampliació de la Llar d'Infants, un centre que volem que reuneixi les millors condicions possibles per garantir un servei de qualitat als nens i nenes que hi van, i no pel fet que sigui un equipament municipal, ja que tenim la mateixa voluntat quan es tracta dels altres centres docents de Vidreres, és a dir, les dues escoles públiques i l'IES.

Aquesta voluntat queda parcialment reflectida en les subvencions que cada any l'Ajuntament atorga no solament a aquests centres sinó també a les diferents APA, un fet que, a més, demostra que no és cert que el Consistori no es preocupi del Sant Iscle, tal com dona a entendre l'APA d'aquest centre. En aquest sentit, cal assenyalar que en el pressupost del present exercici el CEIP Sant Iscle, el CEIP Salvador Espriu i l'IES de Vidreres tenen una subvenció de 550.000 pessetes, a la qual s'afegeix una altra subvenció de 42.500 pessetes en concepte dels llibres de Sant Jordi. A més, les

APA's de les dues escoles tenen un ajut de 250.000 pessetes, quantitat que s'incrementa en 30.000 pessetes en el cas de l'AMPA de l'institut.

A part d'aquestes subvencions i que té contractat un conserge-mantenidor que comparteixen el Sant Iscle i el Salvador Espriu, l'Ajuntament sempre ha col·laborat amb aquests centres quan ha estat necessari, ja sigui facilitant un camió per traslladar material per muntar una exposició o bé avançant els diners quan s'han hagut de fer obres que havia de finançar la Generalitat. En aquest sentit, cal assenyalar que tot i que la construcció de la tanca que envolta el CEIP Sant Iscle ha de finançar-la Ensenyament, l'Ajuntament avançarà diners per fer les obres perquè en les reunions amb l'APA va assumir aquest compromís, com també el de posar en marxa un gimnàs per al centre.

També s'ha de recordar que l'any passat al col·legi Sant Iscle es van invertir prop de 8 milions de pessetes en la pista i les voreres i que aquest estiu s'ha pintat la planta baixa de l'escola a gust i criteri de pares i educadors.

Tot això demostra que, malgrat que tot és millorable, la nostra preocupació per l'ensenyament al municipi va més enllà de l'obligació.

Tornant a la Llar d'Infants, un equipament que cada any ens costa 13 o 14 milions, considerem que quan més a prop estigui d'una escola pública, millor, un criteri, per cert, compartit per Ensenyament.

Quant a les obres d'ampliació que s'hi està fent, pressupostades en 20 milions de pessetes, tenen els seus inconvenients, com tot aquest tipus d'obres, però s'ha de tenir en compte que es fan amb tota cura i evitant qualsevol tipus de risc, ja que la zona està completament tancada. A més, l'espai que s'ocupa no impedeix que els alumnes del col·legi Sant Iscle puguin continuar gaudint del pati, ja que, afortunadament, aquest és força ampli, i, sobretot, cal pensar que es preveu que s'acabin a finals d'aquest mes d'octubre.

Per acabar, volem referir-nos a l'aula del Parvulari del CEIP Sant Iscle que el curs passat van compartir l'escola i la Llar d'Infants per decisió d'Ensenyament i després que l'Ajuntament n'hagués demanat la seva cessió al col·legi quan es projectava l'ampliació de la Llar i com a solució provisional a la manca d'espai. Una aula que, per cert, ha tornat a recuperar plenament el col·legi Sant Iscle i que se li va tornar pintada completament de nou. ■

L'EQUIP DE GOVERN

La delegada territorial de Joventut a Girona, M. Àngels Arjona, entre l'alcalde Jaume Figueres i el regidor de Cultura Lluís Ferrer tallant la cinta, l'acte simbòlic amb què es donava per inaugurat el nou Centre Cívic (Foto Estudi Albert).

Curs 2001-2002 del nou Centre Cívic Municipal

El curs 2001-2002 és el primer de funcionament complet del nou Centre Cívic Municipal inaugurat el passat 24 de juny amb la presència d'autoritats municipals i de la delegada de Joventut de Girona, M. Àngels Arjona.

Fem nostres les paraules de l'article de la Declaració Universal dels Drets Humans on s'estableix que: "tota persona té dret a prendre part lliurement de la vida cultural de la comunitat, a gaudir de les arts i a participar en el progrés científic i en els beneficis que d'ell en resultin".

També fem nostres les paraules de la Conferència Mundial sobre les Polítiques Culturals celebrada a Mèxic l'agost de 1982, que deien: "En el seu sentit més ampli, la cultura pot considerar-se actualment com el conjunt de trets diferencials, espirituals i materials, intel·lectuals i afectius que caracteritzen una societat o un grup social. La cultura, per tant, engloba, a més a més de les arts i

les lletres, les maneres de vida, els drets fonamentals de l'ésser humà, els sistemes de valors, les tradicions i les creences".

Per últim, unes paraules de la Conferència Europea organitzada pel Consell de la Cooperació Cultural celebrada a Praga l'octubre de 1993 on es reconeix la cultura com una possible font d'integració social, jugant un paper essencial en la lluita contra la intolerància, la xenofòbia i el racisme.

Podríem posar moltes altres cites; només que quedi clar que el Centre Cívic és un equipament que té un bon suport en el seu ideari de funcionament, que a més es veu sustentat pel projecte d'aplicació que està a disposició de tots els vidrerencs i vidrerencques.

No dubteu en adreçar-vos al Centre Cívic per tal de consultar tota l'oferta per aquest nou curs o, si més no, per gaudir d'un equipament que en definitiva és de tots i per a tots. ■

L'alcalde i els regidors de l'Ajuntament de Vidreres amb la delegada territorial de Joventut a Girona, M. Àngels Arjona, davant la placa commemorativa de la inauguració del Centre Cívic (Foto Estudi Albert).

Activitats temporada 2001-2002

A continuació, transcrivim la llista d'activitats definitiva que el Centre Cívic de Vidreres ha programat per a la temporada 2001-2002, tant per a nens i joves com per a adults (s'especifica el nom del professor/a, l'horari, el preu i el tipus de públic a qui s'adreça l'activitat):

Arts escèniques

- MALABARS I CLOWN: Mercè Fuentes, divendres de 2/4 de 5 a 2/4 de 6 de la tarda, 3.000 pessetes/mes (joves i adults).
- TALLER DE CIRC: Mercè Fuentes, divendres de 2/4 de 6 a 7 de la tarda, gratuït (nens de 6 a 12 anys).
- Teatre infantil: Rafel Ortiz, dimecres d'1/4 de 6 a 7 de la tarda, gratuït (nens de 8 a 13 anys).
- TEATRE JUVENIL: Rafel Ortiz, dimecres de 7 a 2/4 de 9 del vespre, gratuït (joves).
- SEVILLANES I FLAMENC: Loli Carmona, dilluns i dimarts de 2/4 de 6 a 7 de la tarda i de 7 a 2/4 de 9 del vespre, 3.000 pessetes/mes (joves i adults).

- HIP-HOP: Lluís Burch, dijous de 2/4 de 6 a 7 de la tarda, de 7 a 2/4 de 9 del vespre i de 2/4 de 9 a 10 de la nit, 3.000 pessetes/mes (joves).
- COUNTRY: Marta Romaguera, divendres d'1/4 de 8 a 2/4 de 9 del vespre, 3.000 pessetes/mes (joves i adults).
- SALSA CUBANA: Aymí Torriente, dimecres de 7 a 1/4 de 9 del vespre i de 2/4 de 9 a 3/4 de 10 de la nit, 3.000 pessetes/mes (joves i adults).
- BALLS DE SALÓ: Joan P. Gras, divendres de 3/4 de 9 a 10 de la nit, 5.500 pessetes/mes (joves i adults).
- AERÒBIC: David Fernández, dimarts de 7 a 10 de la nit i dijous de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 de la

nit, 3.000 pessetes/mes (joves i adults).

Arts plàstiques

- PUNTES DE COIXÍ: Montserrat Serrà, dimarts de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 7 de la tarda, 3.000 pessetes/mes (adults).
- PATCHWORK: Eva Gustems, dimecres de 10 del matí a 12 del migdia i de 7 a 9 del vespre, 3.000 pessetes/mes (adults).
- TIFFANY: Mercè Saura, dijous de 3 a 5 de la tarda i de 5 a 7 de la tarda, 3.000 pessetes/mes (adults).
- TAPÍS: Babeus, dilluns, dimarts, dijous i divendres de 3 de la tarda a 8 del vespre, 5.500 pessetes/mes (adults).

- BELLES ARTS: Marta Rich, dimecres i divendres de 2/4 de 5 a 7 de la tarda (infantil), de 7 a 2/4 de 9 del vespre (joves) i de 2/4 de 9 a 10 de la nit (adults), 5.000 pessetes/mes (nens, joves i adults).
- TALLERS D'ESPLAI: Maria Cachinero, dimarts de 2/4 de 6 a 7 de la tarda i de 7 a 2/4 de 9 del vespre, gratuït (nens de 6 a 12 anys).
- CERÀMICA I FANG: Maria Vergés, dilluns de 2/4 de 6 a 7 de la tarda (infantil), de 7 a 2/4 de 9 del vespre (joves) i de 2/4 de 9 a 10 de la nit (adults), 4.200 pessetes/mes (nens, joves i adults).

Formació

- INFORMÀTICA, INICIACIÓ: Joan Colls, dilluns i dimecres d'1/4 d'11 a 3/4 de 12 del matí i dimarts i dijous de 8 a 2/4 de 10 de la nit, 1.000 pessetes/hora (joves i adults).
- INFORMÀTICA, A LA CARTA: Jordi Riera, dia i hora a concretar amb els alumnes, 8.800 pessetes/mes (nens, joves i adults).
- TALLER D'EDUCACIÓ AMBIENTAL: Marta Schiavon i Raül Sacasa, dissabtes de 10 del matí a 1 de la tarda, 3.900 pessetes/mes (nens de 6 a 9 anys).
- FER DE PARES: M. Àngels Domènech, dimarts de 3/4 de 9 a 10 de la nit, 3.000 pessetes/mes (adults).
- CURS DE TREBALLADOR FAMILIAR: Sersa, de dilluns a divendres al matí (adults).
- INTRODUCCIÓ A LA PARAPSIKOLOGIA: Montserrat Bassols, dimarts de 8 a 10 de la nit, 3.000 pessetes/mes (adults).
- CURS DE DIRECTOR DE LLEURE: Escola Galligans, divendres de 3 a 8 de la tarda i dissabtes de 10 del matí a 2 de la tarda i de 2/4 de 4 de la tarda a 2/4 de 9 del vespre, subvencionat (joves).
- CLASSES D'ANGLÈS, INICIACIÓ: Trafalgar House, dimarts i dijous de 2/4 d'11 del matí a 12 del migdia, 7.000 pessetes/mes + 5.000 pessetes dels llibres (joves i adults).

Esports i promoció de la salut

- ESCACS: Raül Bernatallada, divendres de 7 a 8 del vespre, gratuït (a partir de 9 anys).
- JOCS DE ROL: Raül Bernatallada, divendres de 8 a 2/4 de 10 de la nit, gratuït (joves).
- TAICHÍ: Enric Peralta, dijous de 7 a 2/4 de 9 del vespre, 3.000 pessetes/mes (adults).
- CUINA NATURAL: Eulàlia Udina, dijous de 5 a 7 de la tarda, 4.500 pessetes/mes adults).
- ESCALÈTRIC: Toni Martín, dissabtes de 10 del matí a 12 del migdia, 3.000 pessetes/mes (a partir de 12 anys).
- IOGA: Cinta Gelabert, dimecres de 2/4 d'11 del matí a 12 del migdia i de 2/4 de 8 a 10 de la nit, 3.000 pessetes/mes (adults).

Escola de música

- INICIACIÓ MUSICAL
- LLENGUATGE MUSICAL INFANTIL
- LLENGUATGE MUSICAL ADULTS
- PIANO I TECLAT
- BATERIA
- PERCUSSIÓ
- GUITARRA CLÀSSICA
- VEU
- SAXO
- TROMBÓ
- FLAUTA TRAVESSERA
- CLARINET
- ACORDIÓ DIATÒNIC
- ACORDIÓ CROMÀTIC
- BAIX ELÈCTRIC
- VIOLÍ
- TROMPETA
- GRALLA
- COMBO SWING
- COMBO PERCUSSIÓ
- COMBO VEU
- COMBO ROCK
- COMBO TRADICIONAL
- CORAL INFANTIL
- RODA DE MÚSICA
- AUDICIONS MUSICALS

Matrícula, 6.600 pessetes/any; iniciació musical, 4.975 pessetes/mes; 1 hora d'instrument, 8.150 pessetes/mes; 1/2 hora d'instrument, 4.775 pessetes/mes; 1 hora d'instrument + solfeig, 9.900 pessetes/mes; 1/2 hora d'instrument + solfeig, 8.400

pessetes/mes; solfeig, 6.900 pessetes/mes; combos, 3.000 pessetes/mes; 1 hora d'instrument + grau mig, 11.800 pessetes/mes; 1/2 hora d'instrument + grau mig, 10.300 pessetes/mes. Horaris a concretar en cada cas.

Altres serveis que ofereix el Centre Cívic

- CURSOS PER A DONES
- CURSOS OCUPACIONALS
- XERRADES PER A JUBILATS
- PUNT D'INFORMACIÓ JUVENIL
- BORSA DE TREBALL
- BORSA D'HABITATGE JOVE
- DINÀMIQUES OCUPACIONALS
- JORNADES DE DEBAT JOVE
- SORTIDES DE CAP DE SETMANA
- PARTICIPACIÓ EN ONG
- SUBVENCIONS
- SERVEI CATALÀ DE COL·LOCACIÓ
- INSTITUT CATALÀ DEL VOLUNTARIAT
- PRÀCTIQUES D'ALUMNES D'EDUCACIÓ SOCIAL I PSICOLOGIA (UDG)
- EXPOSICIONS
- ARXIUS I BASES DE DADES
- FOMENT DE LA INTERCULTURALITAT
- FESTIVAL CENTRE CULTURAL
- FESTIVAL ESCOLA DE MÚSICA
- AUDICIÓ DE NADAL
- RODA DE MÚSICA
- AUDICIONS MUSICALS

El passat 16 de juny, aprofitant els actes organitzats per celebrar la festa de fi de curs de l'escola, es va retre un petit homenatge a la Nuri Coromines, la primera mestra que es jubila al CEIP Salvador Espriu. La Núria formava part de la plantilla de l'escola des de la seva inauguració el curs 83-84, o sigui, 18 anys al Salvador Espriu, més 2 anys al Sant Iscle, són un total de 20 anys dedicats a ensenyar nens i nenes vidrerencs. Tothom que ha passat per les seves classes en té un molt bon record.

Tot seguit, reproduïm literalment el text que la Clara Perxachs, en nom del Claustre de professors, li va llegir el dia de la festa:

Nuri Coromines, 20 anys de mestra a Vidreres

Nuri, per ser la primera companya a la qual hem de dir a reveure, la cosa se'ns fa difícil. No sabem si és per allò de la falta de costum.

Els anys en una escola passen de pressa, com a tot arreu, però la sensació que se'n té des de dins és que el temps no passa: els nens i nenes, sempre nous, sempre petits. Sí, se'n van anant, van creixent, els trobes un dia pel carrer, i dius "oh, saps aquella o aquell? M'ha costat saber qui era!"

Deu ser la trampa que ens teixeix la vida, perquè no ens adonem de com passa de pressa. Cada curs, feina, problemes, cansaments, gent nova, però tot recomençat ben aviat, tot de cap i de nou. Sempre igual, però mai no exactament igual.

...i arriba un dia en què, com si res, surt a la conversa la pregunta "quants anys fa que sóc aquí?" I la resposta "Ai, ni ho sé, n'he perdut el compte".

Arriba també un dia en què després de la pregunta "quants anys fa?" ve una segona part: "és hora de plantar-me de fruitar un xic de la vida, deixar de treballar: jubilar-me".

Clar, el verb jubilar-se és una arma de doble tall.

D'una banda vol ser alleugeridor de la càrrega que Adam ens va regalar. Això d'haver de treballar no agrada ningú. L'altra cara del tall és que jubilació sembla que dugui l'estigma de senectut, de vida que s'esllangueix.

Veient-te a tu, emperò, la cosa queda clara: res de res! "JUBILADA I JUBILOSA", com deia una mestra de fa molts anys enrere el dia de la seva darrera classe.

Ens cauran més de dues i de quatre llàgrimes, perquè l'ocasió i l'edat s'ho porten (és ben veritat que totes ens estem estovant), però volem que aquest moment sigui d'alegria, què caram! L'edat no compta. Bé... sí que compta per poder dir: em planto! Però no compta per al més important, que és dir: Obro una nova etapa del meu dia a dia, de la meua vida, que no contemplarà horaris d'escola, estressos de nens i nenes que senten el temps ni anars i venirs quotidians faci sol, plougui, o nevi. I això sí que és bo.

Totes et diem, Nuri t'enyorarem molt. De sobte, a l'hora del pati ens farà falta una mica d'oloreta de tabac ros mentre fem el cafè de la pausa... Però en el fons del fons,

La Nuri, ben atenta a les paraules de la Clara.

el més important és que t'envegem una mica, què caram! Podràs anar de viatge quan les tarifes són millors i hi ha menys gent per tot. Podràs cuidar-te tu i els qui t'estimes sense presses ni constriccions horàries. Podràs llegir, tant com t'agrada... fins a l'empatx intel·lectual. Podràs passejar, navegar i relaxar-te davant d'un tallat, un croissant i una cigarreta (potser pensaràs dins teu: ara estaria fent "Socials a cinquè")...

Te'n recordaràs una miqueta de nosaltres?

MOLTA FELICITAT! ■

CLARA PERXACHS (EN NOM DEL CLAUSTRE DE PROFESSORS DEL CEIP SALVADOR ESPRIU)

Nou curs al CEIP Sant Iscle

Hem començat el nou curs a l'escola Sant Iscle amb novetats:

- Hem augmentat el nombre de cursos.
 - A parvulari hem passat de tenir tres grups-classe a tenir-ne cinc (dos de P3, un de P4 i dos de P5).
 - A primària hem desdoblant el 1r curs, mentre que la resta continuen essent d'una línia.
- Una altra novetat és la cara "nova" de la planta baixa de l'escola, ja que durant l'estiu l'han pintada; això, afegit als murals pintats pels nens als porxos, han fet ben agradable l'inici d'aquest nou curs a l'escola.

A continuació us fem arribar algunes impressions de nens i nenes de l'escola (petits i grans) al començar el curs:

MAGRDA DAN ALS DOPINS

CA TRAVALLEM

LLAGMQUIMANCAT LA ^{NOVA}
A AL CALSE ILLNDOSANS NOS

EM CAMBIAT DE SANURETA

AMI MAGRDA DIBUKA

SOM LA CLASE DEL GATS

MAGRDA ASTUDIA ANA EL CULEGI I BUINA A LA
BIBLIOTECA

Tenia ganes de venir a l'escola per trobar-me els meus amics. També perquè m'agrada estudiar i fer classes.

Les classes estan pintades i les lletres són molt més boniques del que em pensava.

La tornada a l'escola costa.

Al principi he tingut nervis però després ho he superat.

M'agrada molt començar el curs perquè tinc a veure els meus amics i perquè m'agrada al col·legi les assignatures que m'agraden més són matemàtiques i E. física.

M'ha agradat tornar a l'escola i veure tots els amics i amics a més m'ha agradat com fan pintat l'escola.

Ja fa tres mesos que tinc els meus amics i puc dir un raig veure molt aviat de tots nens i nenes que estere. Quan tinc dues setmanes tinc un camp de esports.

M'agrada començar quant perquè m'he trobat amb els amics - amigues i he jugat a l'hora de pati. Les assignatures m'agraden molt. A l'hora de pati em diverteixo jugant i a classe estudiant. Quant m'agrada molt.

No hi cabem!

Comencem un nou curs. Tot de cares il·lusionades amb maletes noves i llibres nous esperen tornar a la normalitat horària després d'unes llargues vacances. Els pares també estan contents, perquè podran reprendre el ritme habitual de treball sense haver de pensar què faran amb els seus fills. I nosaltres, els mestres? També amb ganes d'afrontar un nou curs, però un xic preocupats. D'un temps ençà no paren de matricular-se nens nous a totes les classes, no pots tancar mai definitivament les llistes, ni quan arribes a 25, cal acceptar-ne fins a 28 i això cada vegada es fa més angoixant. Només tres cursos que al final s'han pogut desdoblar al CEIP Sant Iscle ens permeten dir prou a 25, els altres encara es poden anar omplint.

Però és que 25 ja és una multitud! Es fa molt difícil poder-los atendre a nivell individual si tenim en compte que cada nen té uns interessos diferents, té un ritme de treball diferent i t'exigeix un tracte diferent. Tot això fa que la nostra feina sigui molt més complicada del que a simple vista pensa la gent. Sempre cal tenir molt clar què faràs avui, com ho faràs per poder estar atenent adequadament als que els hi costa i què faran els que van més ràpid i ho entenen tot, per deixar-te temps per dedicar-te als més necessitats. Cada hora de programació exigeix com 3 o 4 programacions simultànies per atendre la diversitat de l'aula.

Si escoltem les notícies del primer dia de curs escolar, ens diuen que la ràtio d'alumnes per classe a Catalunya és de 13 a primària i d'11 a secundària. Nosaltres us assegurarem que aquestes xifres estan molt lluny de la realitat de la nostra escola, podríem dir que estem al doble de nens per classe que la mitjana del nostre país. Si hi afegim la manca d'espais per poder desdoblar cursos, fa que la preocupació sigui més alarmant. Una de les poques solucions que hem anat adoptant és que en segons quines matèries, que exigeixen un tractament més personalitzat, treballem simultàniament dos mestres a dins l'aula. Això es dona quan fem racons de treball, informàtica i alguns suports, on un altre mestre entra a la teva aula i t'ajuda.

A la curta, Vidreres necessita una altra línia de primària. Fins ara eren dues, una al Salvador Espriu i una al Sant Iscle, doncs, bé a un lloc o bé a l'altre caldrà fer la tercera línia. Però si pensem que dintre de poc s'iniciaran les obres de l'Institut i el temps i esforços que ha costat aconseguir-ho, tot i no voler ser pessimistes, creiem que la reivindicació d'aquesta tercera línia portarà moltes hores de negociacions davant del Departament d'Ensenyament. Caldrà que tots ens muguem i anem a una per aconseguir-ho. De moment, a nivell de Consell Escolar Municipal ja s'ha tractat el tema i s'ha informat adequadament a Inspectors i a la Delegada d'Ensenyament.

Per no acabar aquest escrit de manera tan reivindicativa, volem dir-vos que els mestres, tot i que sempre ens queixem, quan tenim aquestes personetes tan petites i amb tantes ganes d'aprendre al davant, traiem recursos d'allà on sigui, ells són la nostra motivació i per decebuts que ens sentim, per no poder-los atendre el màxim de bé, només de mirar-los ens transmeten una energia increïble que ens dona força suficient per continuar ensenyant i lluitant. ■

CEIP SALVADOR ESPRIU

L'inici de curs a l'IES

La primera setmana de setembre varen tenir lloc les reunions amb els pares dels alumnes dels diferents cursos per tal d'informar-los del funcionament del curs. Val a dir que les reunions varen ser molt participatives, fet que demostra l'interès dels pares per l'educació dels seus fills, aquest aspecte el volem remarcar, i des de l'IES potenciar amb reunions periòdiques pares-professors, amb la jornada de portes obertes i amb la col·laboració de l'AMPA, entre altres.

El dia 14 al matí es va fer la presentació del curs als alumnes per part dels professors-tutors, per tal de poder començar el dia 17 en horari normal.

Enguany hi ha un total de 16 grups que es distribueixen de la següent manera: 12 grups d'ESO, 3 per nivell, i 4 grups de batxillerat, amb un total de 390 alumnes i 43 professors, dels quals la gran majoria continuen, cosa que afavoreix la tasca educativa iniciada els cursos anteriors.

Com a novetat, aquest curs hauríem de destacar, dins de l'apartat d'activitats extraescolars, "El dia del Medi Ambient", que se celebrarà a l'IES el 2 de novembre, amb tot un seguit d'activitats que s'estan programant.

Finalment informar-vos que en data 26 de juliol ha estat adjudicada la redacció del projecte del nou IES. Tan aviat com es disposi de l'avant-projecte, serà presentat a la comunitat educativa. Es preveu, si tot va bé, que per al setembre del 2004 el nou centre estigui construït. ■

IES DE VIDRERES

Aclariments de l'APA del col·legi Sant Iscle sobre l'ampliació de la Llar d'Infants

A mitjans del curs 1999-2000 l'Ajuntament de Vidreres es dirigeix al Col·legi Sant Iscle demanant part d'una aula del Parvulari per poder destinar-la a oficina de la Llar, ja que, donat el nombre de preinscrits volien habilitar l'espai de l'oficina que hi havia a la Llar com a aula.

El Consell Escolar s'hi mostra desfavorable argumentant que la manca d'espai a la Llar d'Infants en el futur serà una manca d'espai en el Parvulari. Aquest fet comportaria en un principi perdre l'aula de psicomotricitat i posteriorment tornar a instal·lar barracons a l'escola.

Posteriorment, l'Ajuntament demana 240 m² del pati del Col·legi Sant Iscle al Departament d'Ensenyament per tal d'ampliar la Llar. Malgrat la posició contrària de l'escola, el Departament cedeix 200 m² a primers de setembre del 2000.

A causa de la manca de temps per poder habilitar o fer les obres a la Llar, en una reunió el setembre del 2000, en la qual hi érem presents el Departament d'Ensenyament, l'Ajuntament de Vidreres, l'Escola Sant Iscle i la Llar d'Infants Municipal, s'acorda cedir part d'una aula del Parvulari durant el curs 2000/2001, amb el compromís per part del Sr. Jaume Figueres, alcalde de l'Ajuntament, de fer un estudi rigorós on es determinessin quines són les necessitats educatives del poble i així poder concretar les accions a emprendre. Aquest informe, en el dia d'avui -un any després- encara no s'ha fet i si s'ha fet, a l'escola i al Consell Escolar Municipal no s'ha presentat.

Unilateralment, l'Ajuntament pren la decisió de demanar 300 m² al Departament d'Ensenyament al·legant que són necessaris per fer l'ampliació de la Llar. Malgrat que l'escola s'hi oposa, la Sra. Pilar Sancho, delegada del Departament d'Ensenyament a Girona, cedeix els 300 m² en sentit longitudinal i arrambats a la paret després que l'Ajuntament agafi el compromís de pintar l'interior de l'escola -feia 10 anys que no es pintava i només han pintat una planta- i de procedir a l'execució del gimnàs que porta 10 anys reclamant la nostra escola.

En posteriors reunions s'intercanvien propostes que per part de l'escola es veuen amb bons ulls i que fins i tot entrem per escrit a l'Ajuntament amb una clara voluntat de trobar solucions.

El mes de març s'inicien les preinscripcions i és en aquest moment quan, per la quantitat de cursos que s'ha de desdoblar -3 al final i 4 segons els nostres números en algun moment-, comuniquem a l'Ajuntament que no ens és possible tirar endavant amb la proposta de cedir a la Llar part del Parvulari i portar aquest a l'edifici de Primària, donat que això comportaria la massificació de l'escola en un edifici que no està habilitat per encabir el Parvulari.

L'Ajuntament acorda tirar endavant amb el projecte d'ampliació de la Llar. Se'ns presenta l'avantprojecte el qual es veu correcte, exceptuant la forma com s'agafen els 300 m² del pati de l'Escola perquè la forma de trapezi que es proposa crea racons i trenca encara més el pati. S'entra un escrit a l'Ajuntament el 29 de juny en el qual es demana la modificació de la forma.

En no rebre resposta de cap tipus, ens dirigim a l'alcalde, que ens envia als Serveis Tècnics, amb els quals no clarifiquem el tema. Tornem a parlar amb l'alcalde, que ens diu que ja ens respondrà. Posteriorment, el 21 d'agost, mentre el projecte ja està a exposició pública i ja s'està executant l'obra, li enviem un nou escrit reclamant la resposta i obtenim el silenci com a tal.

Finalment i veient l'actitud de l'Ajuntament, optem per adreçar-nos al Departament d'Ensenyament, el qual ens comunica que ni tan sols ha rebut el projecte d'ampliació de la Llar i que proposa tenir una reunió l'endemà a 2/4 de 10 del matí a la mateixa escola.

En aquesta reunió el 24/08/01 acordem amb el Sr. Geli (arquitecte redactor del projecte) i amb el vist-i-plau del Sr. Oriol (arquitecte del Departament d'Ensenyament) i del sr. Alcalde que el pati vagi més arrimat a la paret per tal d'evitar la creació de racons i que alhora sigui un bon espai de joc per als nens de la Llar i que això es consensui en una reunió posterior.

Després de 12 dies, el 05/09/01, veient que no ens convoquen, optem per trucar a l'arquitecte redactor del projecte, que ens informa que el Sr. Lloret (aparellador de l'Ajuntament) el mateix matí ho marcarà.

El mateix dia, per part de l'Escola informem al Sr. Lloret que el que ha marcat no es correspon amb el que s'havia acordat.

El 06/09/01 ens trobem conjuntament Llar, Escola i aparellador sense que s'arribi a cap acord donades les diferències entre les parts.

El 07/09/01 ens retrobem novament amb la presència del Sr. Oriol (arquitecte del Departament d'Ensenyament) i després d'un ampli debat s'arriba a un acord. La mateixa tarda es marca la línia per on ha d'anar la tanca tal i com s'havia acordat per totes les parts i amb el vist-i-plau del Departament.

El 13/09/01 veiem astorats com la rasa dels fonaments de la tanca té un traçat diferent del que hi havia marcat i que havíem acceptat totes les parts. Després de parlar amb el Sr. Geli i el Sr. Jaume Figueres, l'endemà 14/09/01 ens informen que es tirarà endavant segons les línies que s'han acordat amb el Departament.

La manca de diàleg i previsió per part de l'Ajuntament ha comportat aquest inici de curs amb unes condicions inadequades, tant per a la Llar com per a l'Escola, i és des

d'aquesta revista que ho volem fer saber a tothom amb la finalitat de clarificar el tema i quedem a la vostra disposició per a qualsevol informació complementària que ens vulgueu demanar o per ensenyar-vos els documents que avalen aquesta informació. ■

APA DEL CEIP SANT ISCLE

P.D.: Volem aprofitar aquest escrit per donar la benvinguda al nou curs escolar a tota la comunitat educativa de l'escola Sant Iscle, mestres, alumnes i pares.

La Llar d'infants se'ns fa petita

La Llar d'infants ha quedat petita! A Vidreres cada vegada som més i la demanda de places cada any va augmentant. Per tal de poder admetre tots els nens i nens preinscrits, l'Ajuntament va decidir ampliar la Llar.

Les obres van començar el mes d'agost, quan es tanca la Llar, i per tot el que calia fer no han estat finalitzades el setembre.

Des de la Llar es va creure convenient buscar un lloc alternatiu per tal de poder començar aquest curs. Després d'estudiar diferents opcions, l'Ajuntament va proposar poder habilitar un espai del centre cívic; amb la disponibilitat dels responsables del centre i de l'Ajuntament hem pogut adequar una sala i el pati per donar cabuda als nens i nenes que ja venien a la Llar el curs passat.

La nostra intenció és que en el moment que sigui possible disposar d'algunes aules de la Llar amb condicions, els infants matriculats puguin anar començant el curs.

Tots hem hagut de fer un esforç i posar-hi bona voluntat per tal d'adaptar-nos al nou espai, a una manera diferent d'organitzar-nos i de treballar.

S'està donant un servei de menjador i descans que semblava difícil d'aconseguir. Tot i que trobem a faltar la bona cuina de la Llar, amb el nou servei de catering també mengem bé!

Després d'unes setmanes podem dir que estem ben instal·lats i a gust. Hem adequat l'aula i el pati a les nostres necessitats. L'espai és agradable, ampli, assolellat i tot el personal del centre ens l'ha fet sentir nostre. Els nens i nenes hi han donat una nota de color i alegria! ■

L'EQUIP D'EDUCADORES DE LA LLAR D'INFANTS MUNICIPAL

Informacions de la Llar de Jubilats

En primer lloc, cal indicar que el dia 30 de setembre, a $\frac{3}{4}$ de 5 de la tarda, hi havia convocada una assemblea per decidir el canvi de la Junta Directiva. Cal dir, però, que si no es presentava cap candidatura nova, la Junta actual tenia previst continuar la seva tasca.

Activitats

Entre les activitats programades per a la temporada 2001-2002, hi ha els següents cursos:

- Català, els dimarts de cada setmana a les 5 de la tarda.
- Informàtica, els dimecres i divendres de les 11 del matí a les 12 del migdia.

A més d'aquestes activitats de caràcter formatiu, la Llar de Jubilats també ha programat les següents activitats de caràcter més lúdic:

- Sessió de ball, els diumenges i dies festius a les 6 de la tarda.
- Excursió, un dia al mes, per concretar.
- Cinema, projeccions els dies 28 de setembre, 10 d'octubre i 7 de novembre, de les 5 a les 7 de la tarda.

Finalment, cal destacar el concert de piano i recital de poesies programat pel diumenge 7 d'octubre, a les 6 de la tarda a la sala-auditori del nou Centre Cívic de Vidreres, un espectacle en suport de Mans Unides interpretat per la pianista Liliana Maffiotte i recitat per M. Carme Soriano.

Hi esteu tots invitats! Us hi esperem! ■

LA JUNTA DIRECTIVA

La vegetació del Rec Clar

En aquesta segona entrega sobre l'estudi del Rec Clar tractarem sobre la vegetació que trobem al llarg del seu curs. No es tracta d'un estudi botànic exhaustiu, ja que determinar el nombre d'espècies seria una tasca molt extensa.

El curs del Rec Clar transcorre íntegrament per la comarca de la Selva, que es troba a baixa alçada. En aquesta zona li correspon una vegetació específica: l'alzinar i bosc mixt de plana (format per alzines i roures). Però aquesta vegetació, en acostar-se als rius, desapareix i s'estableix el que en diem bosc de ribera. Els vegetals es distribueixen formant bandes paral·leles al curs d'aigua, segons la seva necessitat d'aigua (les que necessiten més aigua es trobaran a prop del riu o riera, i les que no tenen tanta necessitat se situaran més allunyades).

Les plantes de ribera viuen del riu, no esperen la pluja que els cau al damunt, sinó que els interessa l'aigua del curs del riu (que al mateix temps depèn de les precipitacions).

Així, les formacions forestals que esperaríem trobar més a prop de la riera estarien formades per arbres i plantes capaços de suportar el contacte gairebé permanent amb l'aigua, com poden ser el gatell (*Salix atrocinerea*), els salzes (*Salix sp.*) i els equisets o cues de cavall (*Equisetum maximum*). A continuació, formant una banda externa a les formacions de ribera, situats més lluny de l'aigua, hi hauria el domini dels oms (*Ulmus minor*), o a més a més hi hauria arç blanc (*Crataegus monogyna*), sanguinyol (*Cornus sanguinea*) i l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*). Paral·lela a aquesta banda encara n'hi trobaríem una altra, més allunyada de l'aigua, on dominen els verns (*Alnus glutinosa*) i els freixes (*Fraxinus sp.*), acompanyats del saüc i l'avellaner. A partir d'aquí ja hi hauria la vegetació típica de la zona, formada bàsicament per alzines i roures.

Però això és utòpic. La realitat és molt diferent. A causa de la pressió humana, les comunitats típiques del bosc de ribera han estat substituïdes per espècies explotables (pollancre) a partir de les quals s'obté un rendiment econòmic o bé per zones de conreu. En altres llocs la seva destrucció ha afavorit el desenvolupament de bardisses.

En el Rec Clar hem delimitat tres ambients diferents: el paisatge de ribera pròpiament dit, el paisatge intraurbà i el paisatge d'estanys.

El paisatge de ribera

Les bandes de vegetació que trobem al Rec Clar no són uniformes, i sovint són inexistents. Però tot i això hi ha una zona on es conserva una notable varietat d'espècies. Estem parlant del tram inicial, al terme municipal de Caldes de Malavella. Hi podem observar una franja no massa ampla formada per verns (*Alnus glutinosa*), acàcies

Tram inicial amb paisatge de ribera.

(*Robinia pseudoacacia*), freixes (*Fraxinus sp.*), arç blanc i arç negre.

Fent una ràpida ullada destaquen dues espècies arbòries: l'avet i el castanyer d'índies. Molt a prop de la ribera hi ha uns 6 avets fàcilment visibles per la seva alçada, típics de zones de més altitud. El castanyer d'índies no és una espècie autòctona, és d'origen americà i fou introduït per l'home.

El paisatge d'aquest tram no està massa alterat per l'acció humana, i això permet el desenvolupament d'una comunitat vegetal formada per espècies típiques de ribera i zones humides que, al mateix temps, faciliten la vida a altres organismes com poden ser els fongs i protozous.

La comunitat herbàcia està representada per espècies que creixen amb facilitat a tots els ambients, com ara l'ortiga, la romeguera i l'aríjol. Altres espècies que podem trobar-hi són falgueres, característiques de llocs humits i ombrívols. Hi podem observar dues espècies: la falzia roja i la falguera alquilina. Una planta que crida l'atenció és una hepàtica (lligada íntimament amb la família de les moltes) anomenada *Lunularia cruciata*, que es troba just al costat de la font ferruginosa. És una planta foliosa (amb

Tram intraurbà després d'una "neteja".

fulles), verd fosc a l'anvers i verd clar al revers. Té arrels per fixar-se i pèls que retenen la humitat. També és abundant la presència de molsa (hi són presents la molsa de pessebre i la molsa d'estrelles). I si ens hi fixem, a l'interior de l'aigua podem veure algues d'aigua dolça, com la *Cladophora* sp (té un aspecte semblant a cabells de color verd) i *Spyrogira* (anomenada així perquè vista al microscopi s'hi observa un orgànul helicoidal verd, que és el que li dona color).

El paisatge intraurbà

Un cop el Rec Clar entra al nucli urbà de Vidreres, el canvi de paisatge és radical, l'aspecte és totalment diferent. La vegetació està formada bàsicament per pollancre, a causa del seu interès econòmic. També hi trobem acàcies i plataners. Les espècies herbàcies són les més importants, i arriben a formar bardisses de 2 o 3 metres d'alçada. La romeguera, l'ortiga i la canya són les espècies més abundants, juntament amb alguna liana, arbust o card. Aquestes espècies són oportunistes i, quan un ambient ha patit qualsevol alteració que n'ha fet desaparèixer la seva típica vegetació, ocupen tot l'espai. Al cap del temps, aquestes espècies oportunistes crearan un microambient on es podran desenvolupar les espècies típiques de la zona. Però rarament podem observar mai vegetació típica de ribera en aquesta zona, ja que les contínues estassades fan impossible l'evolució de la successió. Per aquest motiu sempre ens trobem al mateix estadi, on les bardisses són les dominants.

Tram final amb prats de dall.

El paisatge d'estanys

L'última zona de la riera Rec Clar és la que transcorre per la zona dels Estanys de Sils, zona d'interès natural i protegida. En aquesta zona la diversitat d'ambients és molt elevada, a causa dels diferents factors ambientals, geològics i hidrològics de la zona. Les comunitats vegetals són molt diverses, podem trobar des de vegetació típica de ribera fins a l'alzinar, passant per brolles i landes, sense oblidar les plantacions de pollancre.

Cal destacar una vegetació aquàtica, flotant i submergida, formada gairebé sempre per una sola espècie: la lletnia d'aigua (*Lemna gibba*), que viu a aigües amb molta matèria orgànica.

Als llocs on hi ha inundació periòdica hi destaquen els créixens, el canyís, la balca i el jonc oval.

Malgrat aquestes formacions, són els prats de dall (prats humits) l'element més essencial del paisatge dels estanys de Sils. Es tracta d'una formació herbàcia alta, de fins a 1'5 metres o més, i tendra, amb una elevada riquesa florística que es conserva gràcies a la dalla periòdica (si no seria envaïda per altres espècies com els joncs i la balca).

Podem concloure, doncs, en aquest estudi, que ens trobem en una zona rica en diferents espècies. La varietat es reflecteix, precisament, en el fet que en un tram relativament curt s'hi pugui contemplar tanta diversitat.

Nota: Els noms en cursiva corresponen als noms científics de les espècies.

CARME RUSET, JORDI VIADER I ANNA VIADER

"Boira a l'Institut". (19/12/95). Ir Premi Fotomet 98 (categoria escolar)

El clima de la comarca de la Selva (III)

Postres: ... Eh! Ha anat bé el dinar?

Eh! Que hem perdut el gust del dinar? Perdoneu si hem tardat per les postres, però estàvem acabant de preparar la xocolata...

Després d'aquest temps, cal recordar que parlàvem que Vidreres és enmig d'un canal geogràfic que és la plana Selvatana, tancada a l'est i a l'oest per la serralada litoral i prelitoral, respectivament. Oberta al sud per la conca de la Tordera i formant -al nord- un coll d'ampolla amb la serralada de les Gavarres a l'est i la serralada prelitoral a l'oest, fa que aquesta zona esdevingui una llera pels corrents d'aire de superfície. Cal tenir en compte que estem parlant sempre de molt baixa muntanya, la qual cosa ens podria fer pensar que aquesta geografia no afecta el clima, però això no és ben bé així, ja ho veurem. Inversió tèrmica? Què és? Cal recordar també que per densitat l'aire fred pesa més que el calent. Si a una vall s'ajunta aire fred per baix, amb pocs corrents d'aire que el renovin, i les capes superiors esdevenen més calentes, aquestes fan de tap i provoquen condensació de la humitat i les típiques boires per inversió tèrmica.

Anem a comentar els aspectes més rellevants dels

resultats:

Quant a la pressió, aquesta se situa com a terme mitjà entre 999 i 1004 mb. Cal destacar que el maig és el segon mes amb pressió més baixa, el segon mes pel que fa a dies de boira i el primer mes quant a precipitacions.

La temperatura presenta una distribució normalitzada (forma de U invertida) amb un màxim de 22° C a l'agost i un mínim a començaments d'any. Caldria esperar que el juliol fos el mes més càlid amb uns 23-24° C de mitjana. Això podria ser motivat pel fet que durant el període de recollida de dades (1973-1982) gaudíssim entremig d'un període de retorn, en el qual es van presentar tres anys amb uns hiverns amb temperatures molt baixes i uns estius no tan calorosos com els anteriors.

Pel que fa a precipitacions cal assenyalar els mesos de gener, abril i agost com els que tenen una probabilitat més elevada d'inundacions, ja que es presenten les màximes diferències entre freqüència de pluja i valor absolut d'aigua caiguda. Cal assenyalar el màxim de 140 litres del mes de gener perquè, malgrat que se sol donar de forma molt esporàdica, ens pot convertir la zona en un estany de proporcions respectables. El valor màxim de freqüència i el valor absolut el trobem al maig, fent vàlid allò de: "Al maig, cada dia un raig".

Referent a la boira, hom creu que la principal causa

en són les característiques geogràfiques de la zona. El fet que se'ns presenti una plana tancada a l'est i a l'oest per la serralada litoral i prelitoral respectivament. Oberta al sud per la conca de la Tordera i formant -al nord- un coll d'ampolla amb la serralada de les Gavarres a l'est i la serralada prelitoral a l'oest, fa que aquesta zona esdevingui una llera pels corrents d'aire de superfície. Quan aquests vinguessin del sud, carregats d'humitat, les baixes temperatures nocturnes provocarien una condensació de l'aire i l'aparició de les típiques boires de la zona. Durant l'any es produeixen dos màxims períodes de boira: dels mesos d'abril a juny i d'octubre a desembre.

Al maig, el gran nombre de pluges (freqüència i quantitat absoluta) vindria provocada pel pas d'un gran nombre de nuclis depressionaris per l'Europa Occidental. En el moment que aquest nucli se situï a prop de les illes Britàniques es formen vents del sud-sud-est i a mesura que la borrasca passi passaran a ser del sud-sud-oest. Serien precisament aquests vents del sud-sud-est els causants de l'ascens de la humitat relativa de la zona. Aquesta humitat evolucionaria condensant-se i formant la boira aprofitant les baixes temperatures nocturnes.

Aquesta hipòtesi pot ser justificada pel fet que el maig presenta el segon màxim en vents del sud-sud-est amb un 14% de freqüència i 19 Km/h de velocitat per terme mitjà, i pel fet que a la rosa dels vents aquests corrents siguin els segons en importància, després de la tramuntana. Molt sovint, aquesta borrasca baixa pel centre d'Europa i va al Mediterrani, per la qual cosa els vents passen a ser de component nord. Cal remarcar un altre factor que contribueix a donar humitat a l'ambient: l'evapotranspiració de les plantes. La humitat aportada per aquest sistema podria ser una causa secundària a la formació de boira, però no es creu que en pugui ser una formadora directa. A causa d'aquest caràcter d'anar associada a un nucli depressioniari, la presència de boira podria anunciar l'arribada de pluja en dos o tres dies. Aquest és un fet molt circumstancial, ja que hi ha infinitat de factors que poden afectar l'evolució del nucli depressioniari.

Referent al segon màxim de boires, el de novembre, caldria anomenar les característiques del clima que es donen en aquell moment. La humitat és molt elevada (aproximadament un 76%), la pressió mitjana esdevé la màxima (aproximadament 1004 mb), i és el segon mes més sec de l'any (amb només 6 dies i 45 l/m²). Dels vents d'aquest mes, un 11% corresponen a vents del sud, un 10,7% a vents del nord, i un 5,7% a vents del sud-sud-est. Per freqüència, la resta no arriba al 5%. La velocitat mitjana se situa entre els 9 i els 17 Km/h.

La temperatura màxima té una mitjana d'uns 10° C i la mínima és d'uns -2° C. L'observació de les gràfiques corresponents a l'època de 15 d'octubre a 15 de desembre de 1984, ens permet veure (amb mesures agafades a les 6 de la tarda) que fins a l'11 de novembre es varen ultrapassar els 17° C quatre vegades. Això ens podria fer pensar que es varen assolir els 22-24° C a les hores centrals del dia. Aquestes fortes calors solen ésser motivades (en

aquesta època) a ponents que han travessat tota la península. Aquestes masses degradades, juntament amb una irradiació solar bona -amb cel destapat- podrien provocar un augment important de la temperatura. A causa del poc vent que hi ha en aquest mes, es podrien formar columnes d'aire que fessin baixar la pressió, encara que de forma molt esporàdica. De l'observació de les gràfiques de vent del nord, vent del sud, i grau de visibilitat que van del 15 d'octubre al 15 de desembre de l'any 1984 (cal considerar que el vent es mesura a les 6 de la tarda i el grau de visibilitat es mesura a les 7 hores del matí), hom pot comprovar una certa coincidència amb la presència de vents del sud i una disminució significativa del grau de visibilitat. Això es veu reflectit perquè fins al 5 de novembre predomina el vent del sud, i que fins al 10 de novembre el grau de visibilitat és molt irregular, la qual cosa provoca que es produeixin 3 dies de boira forta. Del 10 al 26 de novembre predomina el vent del nord, mentre que del 14 al 26 de novembre el grau de visibilitat és força estable; i del 28 de novembre al 15 de desembre torna a predominar vent del sud i el grau de visibilitat es torna a fer relativament inestable.

Tot aquest batibull em porta a concloure que durant aquest mes es donen condicions favorables per a la formació de boira com a conseqüència d'inversions tèrmiques. La presència de vent del sud, a les 6 de la tarda contribuiria a fer créixer el grau d'humitat.

Cafè: ... Espero que hagi anat bé!

Anem a repassar una mica el dinar...

- La pluja és molt important al maig i a l'agost. De forma més esporàdica es poden donar pluges torrencials al gener i al setembre. Feu memòria de les pluges del passat disabte 22 de setembre a la nit.

- A la zona se solen formar dos tipus de boires: les prefrontals, associades a nuclis depressionaris de l'Europa Occidental, i les inversions tèrmiques més o menys pures. Les prefrontals tenen lloc preferentment al maig i sota l'efecte d'un gran nombre de borrasques. Les inversions tèrmiques tenen lloc al novembre, quan de dia podem assolir els 23 o 24° C de màxima, amb un grau d'humitat molt elevat, i de nit assolir temperatures properes a 0° C que condensen la humitat de l'ambient.

- Sembla que aquestes dues classes de boira vindrien associades amb vents del sud -de caràcter molt humit-, i que farien la seva entrada per la zona de Maçanet de la Selva. ■

JOSEP PUJOL I FÀBREGAS

Una de les dependències del PIJ, al Centre Cívic de Vidreres.

El Punt d'Informació Juvenil de Vidreres, un dels més antics de la província de Girona

Tots els joves de Vidreres disposen d'un servei per tal de donar resposta a tots els dubtes i necessitats que van tenint; aquest servei és el Punt d'Informació Juvenil (PIJ) i es troba ubicat en el Centre Cívic.

El nostre PIJ es troba dins d'una xarxa que funciona a nivell de tot Catalunya, de manera que qualsevol demanda que se'ns fa és fàcilment complimentada, ja que entre tots els que formem la xarxa anem fent reunions periòdiques i es van establint els criteris que fan possible la resolució de tots els dubtes plantejats pels joves del nostre país.

El PIJ tracta la informació agrupant-la en diferents àrees:

- **Formació:** universitats, estudis reglats i no reglats, especialitats...
- **Treball:** modalitats de contractació, servei d'autoempresa, recerca de feina...
- **Salut:** sida, drogues, prevenció de malalties, tabaquisme...
- **Lleure:** càmpings, hotels, colònies, acampades, camps de treball, estades...
- **Viatges:** turisme juvenil, carnet d'estudiant internacional...
- **Àrea social:** interculturalitat, cooperació, servei civil internacional...

- **Serveis:** borsa de treball, institut català del voluntariat, atenció personalitzada, connexió a internet gratuïta (cal demanar hora), dinamització...

- **Altres...**

És important tenir en compte el caràcter dinàmic i d'adaptació del PIJ de manera que el que és preocupant per a un jove no ho és per a un altre, que es preocuparà d'una altra cosa, i aquí radica la importància de la seva atenció individual i personalitzada. D'altra banda, està constantment adaptant-se a la societat en general i al sector juvenil en particular, ja que la constant evolució de la societat fa que el que ara és vàlid l'any vinent ja està desfasat en l'àmbit de la joventut i a això ajuda el fet d'estar treballant en xarxa i copsant el sentiment de tots els joves catalans, tant de les zones urbanes com de les rurals.

També cal remarcar que, a més de resoldre qüestions plantejades pels joves, el PIJ té una funció dinamitzadora, de manera que té l'obligació de proposar activitats on els joves tinguin un clar protagonisme i és en aquest aspecte que organitza activitats com concerts i audicions de música, debats joves, sortides de cap de setmana, etc. En aquest aspecte hi ha tot un seguit de noves propostes que s'aniran coneixent al llarg d'aquest curs.

La dinàmica de funcionament és molt senzilla. Només cal acostar-s'hi dins dels seu horari de servei, que és de dilluns a divendres de 10 del matí a 1 de la tarda i de 6 a 8 del vespre i els dissabtes de 10 del matí a 1 de la tarda, i plantejar qualsevol qüestió o simplement consultar el material que constantment es va exposant. ■

La depressió

Sota aquest nom genèric incloem una sèrie de processos molt diversos amb un símptoma fonamental que és l'alteració de l'estat d'ànim.

És un conjunt de situacions, sensacions i emocions on s'hi barregen diferents aspectes de la personalitat que trenquen l'equilibri intel·lectual, emocional i físic de l'individu que la pateix.

La persona afectada perd de manera sostinguda durant setmanes, mesos i fins i tot anys el seu caràcter o temperament habitual i també el seu benestar físic. Es troba sempre desanimat, trist (sense saber per què), menys actiu del que era habitual en ell, cansat, sense ganes ni forces per fer allò que abans feia fàcilment, no gaudeix ni s'il·lusiona amb allò que abans l'estimulava, apartat i

absent del que l'envolta. Veu les coses de manera negativa i pessimista, fins al punt de veure problemes on no n'hi ha. És freqüent que es critiqui a si mateix i tingui sentiments d'incapacitat personal, fracàs i culpabilitat perquè no pot complir les seves obligacions ni relacionar-se normalment.

També és freqüent que la persona afectada se senti nerviosa, de mal humor, que li costi dormir tot i sentir-se molt fatigada, que tingui malsons, o pel contrari que dormi a totes hores, que perdi la capacitat de treball, de concentració i memòria, que tingui dolors de tota mena sense causa evident, alteracions en el menjar, bé per poca o per massa gana.

La persona deprimida no és capaç de superar per si mateixa aquest estat i sens dubte no es troba així per decisió pròpia, per manca de voluntat o per comoditat.

Es pot patir a qualsevol edat, des de ben petits fins a la vellesa. En cada etapa de la vida es manifestarà d'una manera diferent i comportarà una orientació terapèutica diferent.

Afecta més a les dones que als homes en proporció de 3 a 1, si bé les complicacions són molt més greus en els homes.

Les conseqüències de les depressions no resoltes són sempre greus per al sofriment personal, pels problemes i ruptures en les relacions familiars i socials, dificultats laborals, decisions importants preses equivocadament.

Per què es produeixen les depressions?

Es considera que hi ha tres tipus de causes que poden provocar depressió i que poden coincidir en la mateixa persona.

Causes externes

Sovint la depressió es produeix en una persona normal i que es troba en una situació angoixant o insatisfactòria i difícil de resoldre (a nivell de parella, família, salut, diners, feina...). En aquestes situacions, si no troba el suport necessari pot acabar desenvolupant una depressió que representaria una barreja de desmoralització i esgotament, tant físic com mental.

Causes psicològiques

La depressió ve produïda per la pròpia personalitat o manera de ser de l'afectat que és massa pessimista o crític (res no està bé, en tot hi troba pèls). Ho veu tot negre i és incapaç de portar satisfactòriament la seva vida, les relacions amb els altres i les seves obligacions i acaba en el mateix estat de desmoralització i depressió.

Causas mèdiques

En algunes ocasions, poques, la causa de la depressió és una conseqüència directa d'una malaltia no coneguda per la persona.

Tractament

Els objectius inicials del tractament són els següents:

- Reduir i eliminar tots els signes i símptomes de la depressió.
- Restablir el funcionament i equilibri biològic, psicològic, social i laboral de l'afectat.
- Evitar les complicacions de la malaltia.
- Disminuir el risc de recaigudes.

La majoria de pacients depressius poden recuperar-se del tot i reincorporar-se a una vida normal i satisfactòria.

A partir dels anys 50 han sortit molts medicaments per tractar la depressió, però cal que els perdem la por, perquè aquests medicaments no són perillosos, no enganxen ni deixen "atontat" sinó que permeten recuperar la capacitat de concentració i memòria perduda per la depressió.

Són molt ben tolerats i, llevat de pocs casos, són compatibles amb qualsevol medicació que es necessiti per altres malalties.

És normal que es tardi entre 3 i 6 setmanes a notar una millora des de l'inici de la presa de la medicació si es pren correctament. Per això s'ha de valorar i revisar la medicació en aquest període de temps. Encara que la millora sigui molt evident no es pot deixar la medicació fins que ho indiqui el metge i menys encara saltar-se dies de prendre-la. Si el malalt no ha millorat, no s'ha de perdre l'esperança i fer els canvis que calgui, perquè hi ha molts de medicaments eficaços per la depressió i cal trobar el tractament més idoni.

És molt important per a aquest malalt no perdre la confiança amb el metge per tal de poder fer les variacions oportunes.

La medicació no és eficaç si no es pren correctament i a les dosis adequades.

Pot ser que el malalt necessiti prendre la medicació durant mesos i fins i tot anys encara que s'hagi recuperat del tot, per evitar les recaigudes.

Informació per al pacient i per a la seva família

La depressió és una malaltia freqüent i que es pot curar, com qualsevol altra.

No és un signe de deixadesa, mandra o perquè no li doni la gana. El malalt fa tot el que pot i s'ho està passant molt malament. No està boig encara que tingui pensaments destructius o de suïcidi. Potser hi haurà moments

en què precisarà una vigilància més estreta.

Evitar que prengui decisions importants (feina, diners, negocis, relacions familiars...) mentre duri la malaltia.

Evitar caure en la desesperació. Segur que aviat trobarà una millora si fa els passos que ha de fer. Animar-lo a abandonar el pessimisme i l'autocrítica.

No fer-li fer allò que no vol fer o no se'n sent capaç. Ja ho farà quan es trobi millor. Un dels aspectes afectats és el sexual, que també recuperarà quan es trobi millor fent el tractament adequat.

Ajudar-lo a planificar activitats a curt termini que tinguin la finalitat de produir diversió i autoconfiança i autoestima.

Identificar problemes de la vida diària que puguin ser motiu d'estrès o conflicte.

Quan s'iniciï la milloria, fer els possibles per evitar les recaigudes. Identificar els primers símptomes d'alerta i demanar ajuda ràpidament.

Un cop superada la depressió, cal tenir presents un seguit de consells a més de prendre la medicació corresponent:

- Evitar consumir substàncies estimulants com l'alcohol o altres drogues que de per si provoquen i agreugen els estats depressius.
- Mantenir una dieta adequada i equilibrada, cuidar l'estat físic general. Aconseguir hàbits saludables.
- Mantenir un ritme estable de descans tant de dia com de nit i evitar el dormir poc com el dormir massa a deshores.
- És important tenir clars els objectius, il·lusions o ideals de la vida que siguin importants i es puguin aconseguir.
- És necessari tenir i mantenir afeccions i activitats agradables, millor en grup, de caire esportiu, cultural, associacions d'esbarjo o d'ajuda que trenquin la rutina de cada dia i poder sentir-se més realitzat.
- Evitar la soledat i l'aïllament excessius. Compartir alegries i tristeses amb els altres i cultivar relacions agradables i de confiança entre amics.
- No és dolent donar-se petites satisfaccions o capricis de tant en tant. Evitar exigir-se massa a un mateix.
- Convé no deixar problemes sense resoldre perquè reapareixen més tard i amb més força.
- Esforçar-se a veure la cara positiva d'un mateix, dels altres i de les coses en general. Gaudir de la vida i de les seves coses sense fixar-nos massa en allò negatiu.
- Sentir-se trist o desanimat és una experiència comprensible i sovint inevitable, però hem de ser capaços d'entendre i comprendre aquests sentiments per seguir endavant. ■

ÀNGEL TEIXIDOR
DOCTOR EN MEDICINA

Dues conferències de Ramon Torrent Macau sobre la globalització, el novembre

Tothom sent parlar de la globalització, però gairebé ningú no entén de què se'ns parla quan s'utilitza aquest terme. De vegades, fins i tot sembla que s'utilitzi expressament la paraula precisament per això: perquè no entenguem les coses (o per amagar que qui parla tampoc no les entén i vol amagar la seva ignorància fent servir paraules que "estan de moda").

Moltes vegades els arguments sobre la globalització condueixen a la conclusió que aquest procés és ingovernable. Aquesta conclusió, si fos certa, seria summament perillosa perquè comportaria que els ciutadans i els governants que ells elegeixen han perdut la capacitat d'influir la marxa dels esdeveniments econòmics, socials i polítics que els afecten.

Calen, doncs, dues coses. En primer lloc, comprendre, al menys una mica, que és això de la globalització. En segon lloc, intentar saber si aquest procés és o no governable. Aquests seran els dos aspectes que s'abordaran en les dues conferències-debat previstes per als propers dijous 22 i 29 de novembre, a 2/4 de 8 del vespre, a la Sala-Teatre del Casino "La Unió", sota els títols "Què és

això de la globalització?" i "Es pot governar la globalització?", respectivament.

Per donar les dues conferències es compta amb algú que, a banda de les seves vinculacions personals i familiars amb Vidreres, és una de les persones que està en millors condicions per discutir aquestes qüestions. RAMON TORRENT I MACAU no solament és catedràtic d'Economia Política de la Universitat de Barcelona i director del seu Observatori de la Globalització, sinó que durant deu anys, 1988 a 1998, va treballar a Brussel·les en un lloc clau per saber que és la globalització i com es pot governar: el Servei Jurídic del Consell de la Unió Europea, d'on va acabar essent-ne el director de Relacions Exteriors. Ell estava assegut a la taula dels ministres i alts funcionaris quan aquests discutien sobre aquestes coses i podia veure "en directe" els problemes i les mancances en les solucions que se'ls aportava. Per tant, el que ens explicarà els dies 22 i 29 de novembre no seran coses que ha après en els llibres, sinó en la pròpia realitat i contribuint al govern (potser mal govern) d'aquesta realitat ajudant-nos a entendre un xic més el que passa, més enllà del que diuen que passa als telenotícies. ■

Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

Un any més, acabat l'estiu, fem un balanç de totes les nostres activitats durant aquest temps. Generalment aquest balanç sol ser positiu, encara que, com tot, sempre es pot millorar, però el problema és trobar la solució a la manera més encertada per aconseguir-ho, per això us demanem que si alguna vegada teniu alguna proposta diferent a la nostra ens la feu saber per tal de poder-la estudiar i posar-la a la pràctica, i així poder millorar les nostres/vostres activitats.

Durant els mesos de juliol i agost, cada dimarts i dijous, hem portat a terme el curset de sardanes dividit en dos grups. El primer per als més petits, amb una bona participació, com sol ser habitual. El segon per als grans, que seria la nostra assignatura pendent, ja que només hi van prendre part 8 persones de 14 a 16 anys.

El 25 d'agost es va celebrar la XX Nit de la Sardana, una doble audició molt especial i emotiva dedicada als compositors vidrerencs. Enguany va ser en record al

recentment desaparegut mestre Francesc Mas Jené. A la mitja part, l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa" va lliurar a la seva família una placa en agraïment a tota la seva tasca en el món de la sardana.

A més, vam poder veure a tots els participants del curset de sardanes com ens demostraven tot allò que els monitors els havien ensenyat.

Per acabar, us recordem els actes que organitzarem fins a final d'any. El proper 18 de novembre, dins la Festa de Sant Iscle i Santa Victòria, a les 5 de la tarda, a la plaça Lluís Companys, fem la tradicional castanyada, amb vi novell i castanyes per a tothom, amenitzada amb una audició de sardanes a càrrec de la cobla Foment de la Sardana.

El 16 de desembre, Festa de Santa Llúcia, a les 5 de la tarda, a la Sala Municipal del Casino "La Unió", audició de sardanes amb la cobla Baix Empordà i ball amb el grup musical Band 2. ■

AGRUPACIÓ SARDANISTA "BELLA DANSA"

S'ha acabat l'estiu!

Ara tots recordem les magnífiques vacances que hem passat, els llocs on hem estat, les coses que hem fet, etc. Nosaltres, la gent del Grup d'Esplai Vidrerenc, també fem memòria de totes les activitats que hem fet. I n'estem molt contents. Hem tingut un magnífic Casal-Casalet d'estiu (amb molts nens, moltes activitats noves i sobretot molta alegria) i tres torns de les Colònies Natur-Aventura (on diversos nens d'arreu de Catalunya han conegut el nostre poble fent-hi activitats esportives i d'aventura). També hem fet dos torns de les ja tradicionals Estades de Teatre (amb uns resultats que vosaltres mateixos vau poder veure a les respectives obres finals). I com sempre, per la Festa Major, la Cursa de Carros, aquest any amb nous atractius i amb un públic cada vegada més nombros i col·laborador. Moltes gràcies a tothom per ajudar-nos a què puguem tirar endavant totes aquestes activitats.

Però ara l'estiu ja ens queda lluny. Els nens heu tornat a l'escola, el "no tant nens" a treballar i nosaltres... a fer Esplai! I comencem amb una gran novetat: Esplai per als més menuts! Doncs sí, aquest curs hem creat una unitat per als més petits del poble, per als nens de 4 i 5 anys, que s'afegeix a les unitats ja existents: petits (6-8 anys), mitjans (9-11 anys), grans (12-13 anys) i joves-XL (14-17 anys).

Tot junts jugarem, aprendrem, farem tallers i, sobretot, ens ho passarem molt bé. On? Doncs al Refugi d'Esplai (c/ Nou, 12) cada dissabte, de 4 a 6 de la tarda.

Nosaltres en tenim moltes ganes. I vosaltres?... Us hi esperem a tots!

GRUP D'ESPLAI VIDRERENC

Els participants al Trofeu Caixa de Girona de BTT (Foto: Xavier Jorquera).

C.E. Les Rabasses de Vidreres

Des de fa uns quants anys el nombre d'aficionats als esports d'aventura s'ha incrementat de forma molt significativa. Dintre d'aquests, la BTT és un dels que engresca més gent que cerca noves experiències dins d'un context natural.

Tot i que la comarca de la Selva és un lloc privilegiat per a la pràctica d'aquest esport, també ho són altres indrets que contribueixen a l'enriquiment del coneixement de l'entorn. Una de les opcions per visitar-los és participar, juntament amb altres que tinguin la mateixa afició, en diverses proves esportives. Dintre d'aquestes, el nostre club ha competit en les següents:

- El Trofeu Caixa de Girona de BTT, en què destaquen com a resultats el 9è lloc de l'Àngel Guich i el 18è lloc d'en David Artau, ambdós en la categoria elit. En la categoria Màster-30 cal ressaltar la 12a posició d'en Lluís Julià. I, finalment, cal citar el 18è lloc d'en Salvi Bufill en la categoria Júnior i la participació de Joan Massó, Marc Viñolas i Xavier Babot en aquesta categoria.
- La Copa Catalana de BTT, en què el resultat més interessant ha estat la 34a posició de l'Àngel Guich en la categoria elit i la participació d'en Lluís Julià en un parell de curses d'aquesta competició.
- Els Campionats de Catalunya d'Argelaguer, en què en Lluís Julià va aconseguir el 21è lloc en la seva categoria.
- Els 100 Km de Sant Hilari, amb la participació d'en Lluís Julià.
- La Megatranscercdanya, en què en Lluís Julià va quedar 21è i l'Àngel Guich 22è en un recorregut de 123 quilòmetres amb BTT.
- La XVI Triatló de Catalunya a Banyoles, que va comptar amb la participació de Joan Massó.
- La cursa popular a Fogars de la Selva, en què en Lluís Julià va quedar 4t en la seva categoria. ■

C.E. LES RABASSES

Sala de Teatre Casino "La Unió" Novembre de 2001

Dijous, dia 22, a 2/4 de 8 del vespre

"Què és això de la globalització?"

Dijous,, dia 29, a 2/4 de 8 del vespre

"Es pot governar la globalització?"

A càrrec de Ramon Torrent i Macau

Convergència i Unió dóna suport totalment a la globalitat del Pla General de Vidreres excepte al macrocomplex de Puig Ventós

Segons CiU ens trobem davant d'un Pla General complet i elaborat, que dóna resposta a la majoria de necessitats del municipi. És un Pla General contingut i possibilista, enfocat cap a un interès general de creixement sostenible.

1.- Model territorial i urbà

El Pla reconeix com a vàlid el model territorial i urbà proposat pel PGOU vigent, especialment pel bon resultat de les unitats d'actuació.

El Pla segueix apostant per fixar o en alguns casos recollir la figura de la unitat d'actuació i el Pla Parcial com a instruments de desenvolupament. Els àmbits de desenvolupament mitjançant planejament són 26 unitats d'actuació i 18 Plans Parcials.

La quantitat d'espais que necessita de desenvolupament posterior respon a una voluntat de "triturar" aquests àmbits en ares a la seva viabilitat.

2.- Creixement de les urbanitzacions

En la memòria s'afirma apostar per evitar futurs creixements de les urbanitzacions. Aquestes suposen un pes important en l'estructura urbana del municipi. En general són com "illes aïllades", desconnectades del nucli urbà i amb estructura urbana, tipològica i topogràfica allunyada del model urbà propi del municipi.

L'aposta a fer hauria de ser "evitar el creixement" i al mateix temps "qualificar" (en el sentit d'augmentar-ne la qualitat) la seva estructura urbana i odilícia.

Al ritme dels últims 15 anys, sense comptar amb l'ampliació de Puig Ventós, hi ha sòl disponible per 33 anys. Queden per edificar 1.540 parcel·les a tot el terme municipal.

En aquesta situació, l'aposta del "golf", si bé apunta al

tema de qualitat, sembla que neix clarament per estimular i fins i tot fer possible aquest creixement en contra de l'objectiu proposat a la memòria.

L'espai qualificat i avui no desenvolupat a Puig Ventós és clarament desorbitat. Caldria plantejar-se quines conseqüències (drets adquirits) podria portar una solució radical en el sentit de desqualificar el sòl no consolidat.

És pràctica habitual sobretot a Puig Ventós i a Aiguaviva Park dels últims anys de fer construccions de 60 m² i regalar un cotxe, etc. Aquest no és el model de creixement pel qual CiU aposta per les urbanitzacions, volem construccions ben fetes i normals de 100 m² de construcció mínima i 30 m² de garatge (opcional).

Tota la polèmica de la gasolinera de Can Cabanyes d'Aiguaviva Park, la legalització de prop del 75% d'habitatges i parcel·les d'Aiguaviva Park, els equipaments, les zones verdes, els vials, queda regularitzat amb l'aprovació d'aquest Pla General de Vidreres en la realitat física de tot això fins al dia d'avui. CiU dóna suport totalment aquesta regularització pel que suposa de tranquil·litat dels seus veïns i s'acaba amb la polèmica interessada sobre aquest particular.

3.- El golf

Es proposa resoldre el "problema" de Puig Ventós a través del golf, de places hoteleres i places geriàtriques (proposta de la promotora).

La superfície total útil de Puig Ventós és de 193 Ha. La proposta preveu que la majoria d'aquest segueixi essent d'edificació, en concret 868.754 m² (que correspon respectivament a 937.086 m² d'habitatges, 115.834 m² de geriàtric, 19.306 m² de terciari i per últim 96.528 m² d'hoteler).

Els espais lliures i equipaments ocupen 386.113 m² i el golf pràcticament dit ocupa 675.698 m² (67 Ha).

Respecte al golf, cal fer una lectura de fons en el sentit

de si el golf es pretén com a instigador de la qualitat de la urbanització o si pel contrari es pretén que actui com a dinamitzador urbanístic. Per altra banda, cal pensar en les implicacions ecològiques d'un golf (tema de l'aigua de reg i potable). Cal dir que el Pla preveu que s'haurà de construir una depuradora externa que reculli les aigües de les urbanitzacions.

Darrerament a Catalunya sembla que la solució (urbanística en definitiva) a to és el golf. Amb això no sabem si el que s'està fent és consolidar urbanitzacions més que no pas crear equipaments.

En tot cas, "el Pla" hauria d'arbitrar mecanismes per evitar que el resultat final sigui que acabi existint tot allò que el golf sembla portar indissolublement associat (edificació) i el que no s'acabi fent sigui precisament el propi golf i els mecanismes ecològics de regulació.

Si a pesar de tot es tira endavant el macrocomplex de Puig Ventós, CiU demanaria que, previ a la construcció i venda de les parcel·les, tant el Golf, com la zona hotelera, com la zona geriàtrica, estiguessin totalment executades, acabades i en funcionament.

Tot això sense menysprear la (teòrica) "riquesa" que les instal·lacions esportives de qualitat (com un golf ben fet) o els equipaments (com un hotel i un geriàtric ben fets) podrien aportar.

En definitiva, que no cal pensar que el golf és la panacea i la solució per a tots els problemes.

D'un projecte i aprovació d'un Pla Parcial de fa 20 anys, encara que sembli que es vol reduir volums lleugerament, el que s'està proposant és:

- La construcció de 1.652 parcel·les.
- Qualificar 67 Ha. de golf, amb tot el problema que això comportarà.
- Un mínim de 800 places de geriatria (sense acotar el màxim).
- Un mínim de 664 places hoteleres (sense acotar el màxim).

És incongruent una geriatria tan forta a Puig Ventós. L'aire que corre a tot Europa sobre aquest tema és el de petites residències de 100 o menys places integrades dintre els pobles.

I tot aquest macrocomplex, amb quina aigua potable es nodrirà? Cal recordar aquí que hi ha una moratòria de l'ACA que no permet anar a la Tordera.

CiU aposta per desqualificar la finca o si això no és possible deixar-la tal com estava qualificada abans de la modificació del Pla General de Vidreres.

4.- Protegir el patrimoni natural de Vidreres, protecció dels terrenys més valuosos per a l'activitat agrícola i ramadera, Parc territorial

El seguit de qualificacions, zona de PEIN, zona d'especial valor natural i paisagística, zona d'especial valor forestal, zona d'especial valor agrícola, zona agrícola... així com les restriccions normatives han de comportar una

aturada de la degradació del patrimoni natural. El fet de recollir la normativa vigent i exigir estudis d'impacte ambiental han de contribuir a aquest objectiu.

Especialment positiu es valora la creació del Parc territorial com a autèntic pulmó supramunicipal. A la llista d'accions normatives d'aquest apartat cal apuntar l'intent de regular els usos possibles en sòl no edificable, les condicions d'aprofitament forestal, així com la preservació de camins rurals, i àmbits de protecció de rieres, torrents, lleres...

5.- Estructura d'accessos rodats i xarxa de camins

L'alternativa plantejada al desdoblament de la Nacional II es dibuixa com a la millor opció per a Vidreres. Cal amb urgència obrir els fronts necessaris per garantir que la solució definitiva sigui sensiblement igual a la grafiada en el planejament.

La xarxa viària d'accés al poble es considera lògica, raonable i efectiva i s'entén com a lloable l'aposta pel que fa a la trama de camins i recorreguts que es grafien en els documents de planejament. CiU donarà suport al seu dia que el desdoblament de la Nacional II passi pel traçat actual.

6.- Estructura viària en rondes i xarxa reticular. Zones de creixement. Àmbits de serveis

Les ampliacions de sòl implícites en el Pla ajuden a definir i estructurar la xarxa viària a l'interior del casc urbà. La proposta a partir de "rondes" i "xarxa reticular" permeabilitzarà millor el teixit urbà i ajudarà a fluidificar el trànsit. Les ampliacions proposades ajuden a "cosir" la trama viària a l'interior del casc urbà.

A la vista del Pla, els vials en sentit est-oest tenen un grau de continuïtat acceptable, en el sentit contrari (N/S) la permeabilitat és menor i més difícil.

S'amplien els creixements residencials del casc. L'espai definit de creixement pel que fa a la ubicació, dimensionat i estructura urbana bàsica es considera en la línia d'idoneïtat general del Pla.

CiU és conscient que és prioritari no perdre les indústries que donen feina a una part de la població, però també cal establir els mecanismes (i no veiem que el Pla ho faci) per possibilitar i fins i tot estimular el trasllat de les indústries fora del nucli de la població cap al Nou Parc d'Activitats de Vidreres.

L'antiga Ram i Plásticos González, emblemàtiques per al poble, que s'hi estiguin tot el que creguin convenient i oportú, però que d'aquí a 6, 8 o 14 anys, per requalificació dels seus terrenys en edificables urbans atractius per als seus interessos, se'ls pugui recomanar estimular el seu trasllat cap al nou Parc d'Activitats de Vidreres.

Si un dia això es dona, es podrà desenvolupar el "tap" que representa per al creixement del poble, combinant les zones edificables amb nous equipaments, noves

zones verdes, nous aparcaments, etc. Tot això caldria preveure-ho al Pla en alguna o altra mesura. L'espai que avui ocupen aquestes dues indústries emblemàtiques són clau per a un correcte i equilibrat desenvolupament urbanístic del poble de Vidreres, tant pel que fa a la continuïtat de la trama urbana com pel que fa a la dotació d'espais públics (equipaments, zones verdes i aparcaments) en situació cèntrica.

A la zona comercial de l'entrada "Can Vivetes" caldria plantejar bé els límits, ja que constituirà una de les façanes del poble de Vidreres.

Les zones de blocs d'habitatges en tota població de les característiques de Vidreres fan una funció per a molts joves del poble, de pas entre l'habitatge dels pares i l'habitatge unifamiliar propi.

7.- Equipaments. Arbrat

El Pla estructura un sistema de zones verdes apostant prioritàriament per la creació de "corredors verds" al llarg de les rieres. És una bona opció, tant des del punt de vista paisagístic, ecològic com topogràfic. CiU reconeix que 37,6 Ha. de sòl verd, que representa el 16% del sòl del nucli futur previst en el planejament, és un estàndard alt i desitjable.

Pel que fa a equipaments, es consolida el de ponent al voltant de les escoles i se'n crea un altre a llevant.

En un altre nivell es proposa l'arbrat generalitzat dels carrers i espais lliures. A la vista del grau i migrada qualitat de la urbanització dels vials urbans, cal una acció (ja des del propi planejament) de redefinició de secció de vials, ampliació de voreres, millores d'imatge urbana...

8.- Sòl industrial. Parc d'Activitats (Parc tecnològic)

La ubicació del Parc d'Activitats creiem que és la idònia per a l'ús que es pretén. La imatge sembla la idònia en la línia d'intencions i objectius. La superfície creiem que és suficient pel període de vigència del Pla. Caldria tenir clar ja des del planejament l'orientació d'hipotètiques i futures ampliacions (direcció Lloret de Mar).

L'aposta sembla clarament cap a instal·lacions de gran mida, però no cal oblidar també la necessitat d'ubicar dins el mateix Parc d'indústries, tallers o instal·lacions de mida mitjana i petita. Diversificar l'oferta.

La consolidació del Parc d'Activitats és clau. Per a CiU tot el tema del Parc d'Activitats, pel que suposarà per Vidreres si es desenvolupa correctament, feina, vida, dinamització de la construcció d'habitatges i del comerç, representarà una font important d'ingressos per a l'Ajuntament (i al cap i a la fi per als ciutadans de Vidreres) i serà un motor dinamitzador de tota la vida urbana.

Un altre objectiu de l'Ajuntament que se surt una mica del Pla General és que els propietaris dels terrenys on va el futur Parc d'Activitats rebin una compensació justa i equilibrada per les seves propietats, i si és possible una mica més que els preus de mercat. S'han d'evitar els espe-

culadors i nouvinguts.

Serà clau per a CiU que en el desenvolupament del Parc d'Activitats es donin les condicions per utilitzar els "Fons Feder" de la Unió Europea en els quals entra de ple la comarca de la Selva (quantitats importants a fons perdut).

Seria interessant reservar un espai important per a oficines de grans corporacions. Avui en dia, les noves tecnologies permeten situar les oficines de grans corporacions on es vol i les condicions de Vidreres i la seva zona, per clima, proximitat a la platja, comunicacions, port, aeroport, etc. fan aquest aspecte molt i molt favorable.

Ens agradaria veure-hi naus logístiques de 5.000 a 20.000 m², combinades amb les petites d'entre 400 i 3.000 m² de l'estil tradicional, que creessin molts llocs de treball de qualitat, com més millor, per a Vidreres i la seva àrea d'influència. CiU vol fer bo el nom del nostre poble. Com tothom sap, el nom originari de Vidreres de l'època dels romans era Vittraris, que vol dir vidres. Fent ressò del nostre nom i les nostres arrels de Vittraris, ens agradaria veure molts i molts vidres (oficines) al nou Parc d'Activitats.

Una combinació d'elements podria dinamitzar molt i molt aquest Parc d'Activitats, que insistim és de la total conformitat de CiU.

9.- Casc antic. Catàleg i aparcaments

El Pla inclou una completa i detallada proposta d'actuació a nivell urbanístic del casc antic que passa per una peatonalització i una profunda millora de la imatge urbana. Aquesta millora s'entén interessant i desitjable i si s'executa amb els estàndards de qualitat necessaris suposarà una millora considerable.

El tema de l'aparcament, que CiU sap que és molt difícil, creiem que es podria millorar en capacitat.

El Pla inclou un complet precatàleg a l'espera del Pla Especial que ha d'incloure el catàleg de construccions d'interès. El catàleg esdevé no solament d'edificis i elements construïts, jaciments arqueològics... sinó que fins i tot inclou una llista d'arbres protegits. Donem suport a aquesta línia.

10.- Altres consideracions

El Pla inclou un acurat estudi de població. L'estudi econòmic pressuposa una inversió total de 1.431.010.538 pessetes per al primer quadrienni i de 1.369.525.428 pessetes per al segon quadrienni. L'aportació estimada de l'Ajuntament de Vidreres és de l'ordre del 47%, el que suposa una inversió anual d'uns 160 milions, xifra que sens dubte ha de suposar un esforç econòmic considerable. Caldrà fer, sobretot, estudis complementaris que tinguin en compte els "fluxos de caixa" pel perill que un dia es pogués entrar en asfíxia econòmica. ■

CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA,
CARLES MALLART I FIGUERES

UNIÓ DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA, ANTONI GISBERT IVERN

La tossuda realitat o un altre món és possible

En els temps ombrívols es cantarà també? També es cantarà sobre els temps ombrívols

Bertold Brech

Quan en el bienni 89-91 l'huracà de la Història va arrossegar l'anomenat món del "socialisme real" van ser molts els qui van proclamar, i la majoria interessadament, que la humanitat havia assolit el seu estadi civilitzatori superior. Un funcionari d'estat nord-americà, ficat a filòsof professional, Francis Fukuyama, va beneir teòricament els esdeveniments i va anunciar al món la definitiva victòria del capitalisme liberal i del seu model humà, l'individualista radical.

Cofioies del seu èxit, les multinacionals es van llançar a la conquesta dels espais que fins aquells moments els havien estat vedats. Tot el planeta era seu i ara podien exercir el seu domini, no només el material que ja posseïen, sinó també l'ideològic, que des del triomf de la revolució russa els hi havia estat qüestionat. I així ha estat que aquells organismes que sorgiren amb l'acabament de la II Guerra Mundial (Fons Monetari Internacional, Banc Mundial) i d'altres que ho feren més tard podien ja, sense cap mena de recança, exercir el seu imperi universal, convertint-se en els fidels valedors d'un "nou ordre mundial". Nou ordre, per altra banda força antic, que suposava el que ja molts sabem: defensa aferrissada dels interessos dels privilegiats del món, enfront una majoria a qui de nou s'aboca a una nova/vella misèria. Nou ordre que ha suposat una nova distribució de la riquesa a favor dels que ja la tenien i no precisament en poca quantitat. Parlant en plata: que calia invertir diners en un país per aturar un moviment revolucionari. Ara ja no fa falta, ja que se'ls queden ells i ara els pobles que s'espavilin. Així li ha anat a l'Àfrica, un continent del qual s'han saquejat i se saquegen tots els recursos que es poden, mentre la seva població ha estat abandonada a la seva sort i és víctima de la pobresa més extrema i de la SIDA, que al centre i al sud del continent aniquila milions de persones.

Però bé, en aquest escenari de "felicitat" per als magnats del món i els seus gestors polítics arriba de cop Seattle i la tossuda realitat torna per recordar que encara hi ha una humanitat que pateix i que mor i que encara hi ha gent que

creu que un altre món és possible. El nou internacionalisme s'escampa i a cada nova cita dels amos del món més i més gent els posa en evidència que la humanitat no pot seguir vivint en la injustícia social permanent. Però passada la sorpresa inicial, estava clar que la reacció havia d'arribar. Quan la vella Europa, fent honor al seu llarg passat revolucionari, va agafar el relleu de les protestes i milers de persones han omplert els carrers de Praga, de Góteborg, de Barcelona, de Gènova, la consigna dels capitosts del capitalisme mundial ha estat clara: reprimir i criminalitzar. Reprimir amb la violència, amb les detencions, amb el tancament de fronteres.

Criminalitzar introduint provocadors professionals dins les minses minories que aprofiten les grans manifestacions pacífiques per cometre bretolades. Tot plegat, estratègies ben calculades per amagar l'ou i ocultar al món les autèntiques raons i la feina de l'autoanomenat Moviment de Resistència Global. A Barcelona va quedar clar. Durant els dies anteriors a la no trobada del Banc Mundial es van fer multitudinàries conferències, actes culturals i fins i tot una revetlla popular. Però per als mitjans de comunicació tot això va quedar eclipsat pels aldarulls i detencions de la gran manifestació central del Passeig de Gràcia. Aldarulls que tots sabem qui va provocar, i que van monopolitzar les primeres pàgines de tota la premsa. Cert que els va sortir malament, mai no han estat molt hàbils, però la intenció era clara. Davant de tothom, els manifestants havien de passar per una colla de brètols i els promotors intel·lectuals de la mobilització per uns irresponsables. Aquesta estratègia policial a Gènova va provocar una mort. I aquí sobren les paraules.

Malgrat que sembli el contrari, denunciar i aixecar la veu en front la injustícia i la barbàrie dels més forts no ha estat ni molt menys la constant en la història de la humanitat. Els qui han dit prou han estat normalment una minoria en el millor dels casos ignorada, quan no perseguida. És per això que quan avui ens sentim commoguts per les terribles imatges de la mort en massa als camps de batalla de la I Guerra Mundial, sovint oblidem que en mig de l'exaltació patriòtera i irracional que van presidir els primers dies de lluita, van ser molt poques veus les que s'hi van aixecar en contra. El "món d'ahir", la seguretat del qual l'escriptor Stefan Zweig (1) tan bé ens relata en les seves memòries, ja no hi és en el "món d'avui" travessat d'incerteses i de seriosos perills enfront dels quals no podem amagar el cap sota l'ala. ■

RAÜL VALLS

(1)- Stefan Zweig: "El món d'ahir. Memòries d'un europeu". Traducció de Joan Fontcuberta. Quaderns Crema. Barcelona 2001.

El futur parc d'activitats industrials de Vidreres

Benvolguts vidrerencs i vidrerencques:

Amb aquestes quatre ratlles, i com a veïns afectats pel futur parc d'activitats industrials que impulsa l'Ajuntament del nostre poble, us volem exposar el nostre punt de vista.

Vidreres, com diu el rètol que hi ha a l'entrada del poble, és una vila gastronòmica i comercial. Mai no ha estat un poble industrial, i ara, de cop i volta, des de l'Ajuntament, es fa una revisió del Pla General per fer una gran zona industrial de 188 Ha. N'heu vist alguna vegada una de tan gran?

Primer ens van dir que es faria en quatre fases, després en dues, i ara l'Ajuntament ens diu que es farà tot de cop. Això és escandalós. Per què tenen tanta pressa per tirar-lo endavant?

En el primer esborrany que ens van presentar als veïns, la granja de porcs d'en Joan Colls (el jutge de pau del poble), i el camp del sogre d'en Jaume Figueras (l'alcalde de Vidreres), quedaven a dins de la futura zona industrial. Curiosament, en el segon plànol, exposat al públic, aquestes propietats queden ja fora del parc. És casualitat?

I els altres veïns que hi vivim, que hi tenim granges o conreus, no podem decidir si volem quedar fora? Des de l'Ajuntament ens han dit que haurem de marxar, sense tenir en compte que hi ha gent que hi ha nascut, que hi ha fet de pagès tota la vida, o que ha restaurat cases antigues. No tenim dret a una mica de respecte? Per què no volen que la gent pugui continuar vivint a dins del futur parc d'activitats industrials, i en canvi sí que es permetrà fer-hi hotels o restaurants?

D'on es traurà la gran quantitat d'aigua necessària per fer funcionar totes aquestes indústries que es vol que s'instal·lin al nostre poble? On és el pla hidrològic que s'ha de fer d'una zona com aquesta on hi ha tantes rieres?

Quines terres de conreu quedaran a Vidreres? Des de l'Ajuntament es diu que la zona afectada del parc té les terres més dolentes del poble, quan tota la gent de pagès sap que són les millors de Vidreres. Per què no ho fan en un altre lloc on la terra sigui realment dolenta i no afecti cap casa habitada? És necessari que agafin tantes hectàrees? No podria ser una zona industrial més reduïda, més respectuosa amb el medi i amb els que hi viuen?

D'altra banda, han dissenyat un parc d'activitats sense tenir en compte que la carretera N-II està pendent de desdoblament. Com es pot presentar aquest plànol del parc d'activitats quan el darrer projecte que s'ha fet de desdoblament de la N-II es menja una part de les terres que hi queden incloses?

Per què no s'ha consultat els habitants de Vidreres si volen canviar de dalt a baix la fesomia del poble? De veritat volem que Vidreres deixi de ser una ciutat de serveis i es converteixi en una petita metròpoli industrial? Es vol reduir encara més l'activitat agrícola i ramadera? Aquesta és la imatge de Vidreres que es vol vendre a l'exterior?

Com podeu veure tenim moltes preguntes sense resposta, i ens agradaria molt que des de l'Ajuntament ens contestessin com més aviat millor. Us hem volgut fer partícips del nostre neguit perquè pensem sincerament que es tracta d'un afer que va més enllà dels interessos directes dels afectats, ja que afecta el model de poble que volem deixar als nostres fills. ■

LLUÍS SUY RIGAU (EN REPRESENTACIÓ DELS VEÏNS AFECTATS)

La por al fanatisme religiós

Des del Grup Intercultural Jamia Kafo volem expressar la nostra opinió respecte als atemptats de l'11 de setembre als Estats Units d'Amèrica. Volem aclarir primerament que cap religió mundial no podria acceptar de cap de les maneres una acció terrorista. Per aquest motiu cal ser prudent a l'hora de jutjar aquests actes bèl·lics.

Des de la nostra associació volem precisar que l'Islam és una religió de tolerància, de convivència i de pau i que un terrorista sempre actua en defensa de la seva ideologia, la religió no té a veure res amb aquests actes monstruosos de violència. Des d'aquí volem fer una crida a la raó i al sentit de l'equilibri de tots els éssers humans i una defensa als Drets Humans perquè no hem de caure en el parany de la confusió entre l'Islam, el món islàmic, i el terrorisme.

La por al fanatisme religiós sorgeix de totes aquestes generalitzades interpretacions provocant uns enfrontaments socials i xocs frontals entre civilitzacions. En aquest sentit, volem precisar que totes dues religions monoteïstes, tant l'Islam com el Cristianisme, prediquen que la violència no pot ser mai contestada amb la mateixa violència, perquè al final sempre paguen justos per pecadors. ■

GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

Felicito a la Sra./Srta. Maria Lluís

Comparteixo l'article amb vostè, ja que encara estem molt lluny de la resta d'Europa quant a la compassió i misericòrdia del factor vivent en el regne animal, atès que maltractar animals o aus engendra pecat i mort per a l'executor.

Com va comentar Sant Francesc d'Assís, un ésser humà pot tenir poder i riquesa, però, això sí, la seva mort, quan li arribi l'hora, serà igual o pitjor que la mort d'una rata.

Com vostè bé comenta, ompliríem moltes pàgines parlant d'aquest tema, ens faltaria paper. M'acomiedo desitjant-li que segueixi en aquest camí sempre, i així l'àngel de Sant Francesc d'Assís la guiarà. Així sia genuïna per convicció.

Déu va marcar unes lleis naturals a seguir per la humanitat que, en conseqüència, no s'han seguit. S'han saltat alegrement, i avui, en el segle XXI, encara més. La meua pregunta és: La ceguesa, fins quan durarà? Durarà fins que la humanitat vegi agornitzar el planeta Terra? Perquè de seguir així, té vida pròpia per no gaire més de cent anys. ■

MANEL GARCIA

Puntualitzacions sobre l'accident mortal a la passera del Rec Clar

El motiu de la present és fer una sèrie de puntualitzacions a la carta del Sr. Josep M. Guillén i Sorolla, titulada "Entre indiferències, pasotisme i irresponsabilitat", publicada en el darrer número de la revista "El Rec Clar".

En primer lloc volem deixar clar que lamentem moltíssim la mort d'un veí del nostre poble que es va produir de forma accidental en caure de dalt de la passera del Rec Clar, però discrepem de l'opinió del signant de la carta i no ens sentim responsables del sinistre.

Dit això, hem d'assenyalar que l'esmentada passera es va construir a finals de la dècada dels 60, durant el franquisme, quan era habitual fer-les amb una sola barana, tal com es pot comprovar observant les altres que es van construir en aquella època, i que és l'Agència Catalana de l'Aigua i no l'Ajuntament de Vidreres qui té competències sobre el seu manteniment.

També volem destacar que abans del lamentable accident mai no s'havia denunciat la perillositat d'aquesta passera i que tant abans com després d'aquest sinistre ha estat moltíssima la gent que l'ha utilitzada sense que s'hagi produït cap altra incident. A més, s'ha de dir que aquesta passera només és imprescindible utilitzar-la quan ha plogut molt i baixa aigua per la riera, ja que, normalment, es fa servir el camí que travessa la riera.

En relació a l'afirmació del Sr. Guillén en el sentit que a principis d'any es van tallar uns arbres que hi havia a la zona de la passera, cal explicar que únicament es va talar una alzina perquè estava morta i qui ho va fer va ser un familiar del difunt que treballa un camp del costat i que va tallar aquest arbre per aprofitar la llenya i després de demanar permís a la mestressa.

També diu que es va arranjar la llera del riu estrangulant el pas de l'aigua i impedit la seva circulació normal. En realitat, l'únic que es va fer és aplanar la llera, sense desviar el seu curs

ni posar-hi cap impediment que faci embassar l'aigua, de manera que en aquest punt la riera pot tenir una profunditat d'uns dos pams. Una millora que, per cert, es va fer a principis d'any perquè és quan es va decidir arranjar els camins veïnals del municipi i no per cap altre motiu, tal com dóna a entendre l'autor de la missiva.

Per últim, cal dir que no és certa l'afirmació del Sr. Guillén que s'hagi arxivat mitjançant diversos decrets la reclamació patrimonial que es va interposar contra l'Ajuntament, en la qual, per cert, es demanen 90 milions de pessetes d'indemnització. En aquest sentit, cal assenyalar que se segueix el procés d'acord amb les indicacions dels advocats i serveis jurídics del Consistori, ja que l'Ajuntament ha de defensar els interessos de tots els veïns del poble per igual i, en aquest cas, entenem que aquests 90 milions són de tots els vidrerencs. ■

GRUP MUNICIPAL DEL PSC

Volem curssets de natació a Vidreres

Aquest passat estiu no s'han fet curssets de natació a la piscina municipal de Vidreres. Una bona colla de pares ens hem sentit indignats i enfadats. A molts no ens ha quedat altre remei que agafar els nostres cotxes i en ple juliol i agost fer un munt de quilòmetres amunt i avall cap a les piscines dels pobles veïns: que si a Lloret a Mas Romeu, que si a la piscina municipal de Sils, que si a Caldes als Quatre Vents... La majoria de gent que ens concentràvem allà érem de Vidreres i ens preguntàvem una i altra vegada: Tan difícil és preparar amb temps uns curssets de natació a Vidreres? Penso que la paraula clau és temps, les coses no es poden improvisar a última hora. Sé que les negociacions amb les persones que havien fet els curssets anys anteriors van ser difícils, però si les coses s'haguessin mogut amb el temps suficient es podien haver fet els curssets al matí i a la tarda, com demanaven una bona colla de pares.

A vegades hi ha dubtes a l'hora d'organitzar unes determinades activitats per a l'estiu, però us asseguro que aquesta activitat és de les d'èxit assegurat, a gairebé tothom li interessa que els seus fills aprenguin a nedar.

Bé, però el més greu de tot això és el munt de nens que s'han quedat sense aprendre a nedar, ja que els seus pares, per qüestió de treball o per qüestió econòmica, no s'han pogut desplaçar a les piscines veïnes.

Si pensem que la natació és un dels esports més complets que hi ha i que només en podem gaudir, al nostre poble, durant els mesos d'estiu, cal que des de la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament es dediqui el temps necessari per planificar aquests curssets. No podem claudicar a la primera porta que se'ns tanca, hem de continuar buscant alternatives fins que trobem l'adequada.

L'Ajuntament administra els nostres diners i per tant, a canvi, volem que es facin aquelles coses que interessin a una immensa majoria del poble, si no ens sentim com estafats.

Ànims i encara que falti molt de temps comenceu, els responsables d'aquest tema, a pensar en la natació del proper estiu. ■

ASSUMPTA VALLS CARRERAS (EN REPRESENTACIÓ D'UNA BONA COLLA DE PARES)

Estocolm

la ciutat de l'aigua i els ponts

Quan parlem de ciutats europees per visitar pensem en Londres, París, Roma, Praga, Berlín... Però mai no pensem en Estocolm, i és un error, perquè és una de les ciutats més precioses d'Europa i pot competir perfectament amb les ciutats que abans hem anomenat.

Estocolm, situada entre el mar Bàltic i el llac Mälaren, s'estén sobre 14 illes, amb més de 40 ponts que les uneixen. L'arxipèlag del que forma part la ciutat té 24.000 illes. Els suecs l'anomenen Skärgården (el jardí de les illes). L'aigua està present en tota la vida de la ciutat. Només està a 3'5 hores d'avió!

El país

Suècia és un país amb uns 9 milions d'habitants, situat a la part oriental de la Península Escandinava. L'idioma oficial és el suec, però la majoria de la població parla l'anglès.

El viatge

Era un dels nostres primers intercanvis de casa i va ser amb una família sueca i vam tenir la sort que vivien en un pis ampli en el centre d'Estocolm, des d'on hi havia una vista magnífica d'altres illes i del port. Podíem veure l'arribada i sortida de grans vaixells de passatgers que anaven a Helsinki (Finlàndia) i Sant Petersburg (Rússia), ciutats enigmàtiques per a nosaltres.

En el bloc de pisos on vivíem ja ens va sorprendre la mentalitat comunitària dels suecs, les rentadores i assecadores eren comunitàries i es trobaven en els soterranis amb horaris i llistes. La calefacció amb gasoil era per a tot l'edifici i es pagava segons la dimensió del pis.

La ciutat

Estocolm és la capital i la ciutat més important del país (1.500.000 habitants), és un plaer passejar a peu. Les zones peatonals són nombroses, l'ambient és relaxant i tot

està pensat per al vianant; l'aigua és per tot arreu, hi ha canals, ponts per passar d'una illa a l'altra, es miri on es miri, hi ha aigua de mar o de llac.

Tal com dèiem, la ciutat està repartida en illes i cada una té un nom (Illa dels ocells, dels nobles, dels cavallers, del rei, de la diversió...).

La història de la ciutat comença a l'illa de la ciutat Vella, el 1252. Està plena d'estrets i retorçats carrers, amb palaus i esglésies. Els carrers estan empedrats i es conserva l'ambient medieval. Un dels edificis més bonics de la ciutat és el Palau Reial, amb una impressionant façana principal, té 600 habitacions i del seu interior destaca la sala del tron i la sala del tresor.

És molt curiós presenciar el canvi de la guàrdia reial.

En el mateix cantó del Palau Reial hi ha l'església més antiga de la ciutat (Storkirkan), on es coronen els reis suecs.

L'actual palau dels reis està a la vorera del llac Mälaren, es pot visitar el teatre de la cort i el pavelló xinès.

Tot caminant anem a l'Stortorget, la plaça més antiga de la ciutat, allà hi ha l'edifici de la borsa, on, a la sala principal, es reuneixen cada any els acadèmics suecs per elegir el guanyador del Premi Nobel de Literatura.

Després podem anar a la Illa dels Nobles, on trobem l'església que ha estat el panteó dels reis. Visita obligada és anar al port, on es poden veure multitud de vaixells, iots, barques...

Ens van dir que les famílies d'Estocolm prefereixen primer tenir una barca que un cotxe, la seva passió els caps de setmana és sortir a la mar, suposem que els influeixen els gens dels seus famosos antecessors, els vikings.

Des de l'illa que estem és on hi ha la millor vista del famosíssim Ajuntament d'Estocolm. La seva impressionant torre sembla que emergeixi de les aigües del llac. Aquest edifici està en la illa de Kungsholmen i és famós perquè és on s'entreguen els Premis Nobel. En el seu interior hi ha la magnífica sala daurada en la qual se celebra el sopar i el ball posterior a l'entrega de premis.

Una altra illa per visitar és la de Normalm. És on hi ha el centre de la ciutat moderna. El més destacable és la plaça Sergels Torg. En el centre hi ha una gran font de vidre de 37'5 metres d'alçada. La modernitat dels edificis i les empreses instal·lades ens fa veure que Suècia és actualment una gran potència industrial i econòmica europea. Nosaltres ja ho havíem notat pels preus de tot (caríssim).

Encara que sembla impossible hi ha un magnífic metro per anar a qualsevol lloc, però és recomanable anar amb autobús o a peu per gaudir del paisatge.

Estocolm té multitud de parcs on es poden passar plàcidament les hores amb la família. Cal destacar Kungsträdgården, però també el de l'illa de la diversió, Djugården, situada en el mar Bàltic. Aquesta illa està plena de boscos de til·lers, roures i avets centenaris. També hi ha un parc d'atraccions. Hem de recordar que a Suècia es va inventar el personatge Pipi Calzaslargas del qual hi ha referències en qualsevol parc.

Els museus són fantàstics, podem visitar el Nationalmuseum, el Museu Vasa, que és un gran vaixell que es va construir l'any 1628 amb tanta mala sort que es va enfonsar el primer dia; després de molts anys de treball i esforç es va poder reflotar i ara és un museu. També vam visitar el primer museu europeu a l'aire lliure, Skansen, situat en un turó on hi ha les cases típiques de totes les regions de Suècia per veure com vivien els camperols. Aquí podem notar l'amor dels suecs pels animals, també perquè tots els parcs estan plens d'animals (cabres, porcs, rens, xais...) que la mainada poden tocar, també podem donar menjar als ànecs, oques, peixos... el que fa que estiguin distrets (els nens) moltes hores.

En un museu vàrem veure reconstruccions de vaixells de víkings, que sembla que varen arribar a Amèrica abans que Colón.

Els voltants d'Estocolm

A més de la casa vam intercanviar el cotxe, això ens va permetre visitar poblacions properes a la ciutat. El que primer impressiona són els grandiosos boscos, rius, llacs,... que anem trobant pel camí.

Parlem ara d'algunes localitats que vam visitar:

- **Sigtuna**, petita ciutat a 45 km. d'Estocolm que havia estat la primera capital del regne, conserva l'encant de la ciutat medieval. A pocs quilòmetres hi ha el castell d'Skokloster.
- **Dalarö i Vaxholm**, dos preciosos pobles costaners, amb magnífiques vistes i ambient pescador. A Vaxholm hi ha una fortalesa molt ben conservada.
- **Uppsala**, és una ciutat universitària amb una preciosa catedral que és l'edifici de rajola més gran d'Escandinàvia. Hi ha un grandios castell (Slottet). Com a curiositat es pot visitar la biblioteca universitària i la sala d'anatomia de la Universitat antiga.
- **Mariefred**, petit poble del sud d'Estocolm, encantador, que tothom ens va recomanar visitar. Està a tocar el llac Mälaren. A part de ser una preciositat com a conjunt,

també hi ha el castell més bonic i famós de Suècia. És una delícia agafar l'antic tren de vapor que fa un recorregut pels voltants del llac, en aquells moments penses com és que aquí no hem recuperat per al turisme els antics trens de Girona, Sant Feliu i Olot.

La societat sueca

Alguns costums que vam observar ens van impressionar i volem comentar-los perquè pensem que també són part de qualsevol viatge.

En els parcs vàrem veure, en el lloc on hi ha els ànecs, molts de xumets per terra. Resulta que la tradició és anar a llençar els xumets als ànecs quan les criatures es fan grans. Pobrets, és perquè no tenen els Reis Mags, van dir les nostres filles!

Les guarderies tenen els patis amb els seus sorrals a fora, és a dir, no estan tancats i així hi poden jugar els nens del barri durant tot el dia i els caps de setmana. També deixen les galledes i les pales allà i així no ha de portar-les cada família.

També són típics els grans taulers d'escacs dibuixats a terra amb grans peces de fusta per jugar-hi i mai no en falta cap.

Els terrenys són de l'Estat. Quan es compra una casa o un pis mai no es tindrà en propietat. Podran passar-ho als seus descendents, però no podran vendre-s'ho o especular, finalment es torna a l'Estat.

És un país molt socialitzat, se suposa que per la influència del seu veí rus (sobretot en l'època del comunisme). Els impostos són molt alts però tot és gratuït. Hi ha moltes ajudes als immigrants. Són molt solidaris amb els països desfavorits.

És molt habitual durant l'estiu banyar-se en els llacs on hi ha veritables platges amb sorra. A nosaltres ens feia respecte anar endins perquè no es veia el fons i sovint tocaves amb alguna herba als peus. Banyar-se en el mar és quasi impossible perquè l'aigua és molt freda.

La fusta és la reina de totes les cases, es nota que és la matèria primera més abundant al país.

El peix és molt freqüent en la dieta dels suecs. Es tornen bojós per un peix putrefacte que fa una pudor terrible, s'ha d'obrir la llauna a fora el jardí perquè sinó la pudor ompliria tota la casa. El vaig provar tapant-me el nas, i la veritat és que tenia bon gust i es desfeia a la boca.

Totes les gestions es poden fer per telèfon o per correu. Vàrem tenir ocasió de visitar la central de correus on fins i tot els trens entraven a dins. Tot estava automatitzat, és una empresa estatal i la seva eficiència ha evitat que es privatitzi i que d'altres empreses li agafin mercat.

És un poble educat, atent, amable i molt respectuós amb les normes, els límits de velocitat són escrupolosament respectats. Algun malintencionat ens va dir que el motiu és que si t'enganxen, la multa és altíssima i pots acabar a la presó.

Com a conclusió, hem de dir que el nostre viatge ens va fer descobrir una ciutat única i un país molt interessant. ■

CARLES PUIG I PANOSA

Temps de castanyes

S'acosta el temps de la castanyada quan tots els pobles aprofitem per fer una foguera a la plaça, torrar-hi castanyes i regar-les amb un bon vi novell. Aprofitant la tradició, avui parlarem d'aquest fruit de tardor, un dels més antics de la Humanitat, que sembla que el tinguem un xic oblidat en el nostre receptari de cuina de cada dia.

Des del Mesolític (-10.000 aC), l'home s'alimentava amb el que podia, buscava el plaer gustatiu i s'adaptava al seu voltant. Es varen introduir noves pràctiques culinàries com, per exemple, la tècnica de les farinetes i la galeta, molt lligada a la cultura dels cereals. Aquestes preparacions es podien obtenir a partir de vegetals feculents, salvatges, com les glans o les castanyes. La gent s'havia d'alimentar amb plantes espontànies i van utilitzar recursos i tècniques molt elaborades i innovadores per a l'època; com més salvatge era la planta, més complexa era la forma de preparació que permetia la seva utilització alimentària. Per elaborar la farina, trobem aquestes indicacions en un recull de la història de les tradicions culinàries: "Les castanyes s'aixafen amb ajut d'una pedra rodona i s'assequen al sol. Per al mòlt s'utilitza una pedra plana i un tallador, per al qual es necessita traça i temps fer a fabricar-lo. La farina que s'obté es garbella en una plàtera d'esgarbissar el gra i es piquen els costats amb un percussor de fusta. La farina fina que se separa s'escombra amb una espècie de raspall cap a una cistella i els grumolls grossos es tornen a passar per la pedra. Es treu l'amargor de la farina amb un lleixiviament força complicat amb aigua calenta. Després d'aquesta operació, la farina és a punt de coure, amb aigua bullent. Es posa en un pot impermeable i barrejat amb aigua. Es posa a bullir amb l'escalfor de pedres calentes enrogides al foc". Més endavant, amb aquesta mateixa farina, els indians feien galetes. Només calia mullar un xic la pasta amb aigua i funyir la pasta obtinguda; normalment es modelava en forma de pa de pagès aplanat i es posava sobre una pedra calenta, a continuació s'emboicava amb fulles de roure o de castanyer i es posava a coure sota les cendres calentes.

El castanyer fou introduït als Països Catalans en l'època preromana. Per als legionaris romans, la "bullote" (farina de castanya) era una de les bases de la seva alimentació. Ens en queda una recepta: el Pulmentum (puré) de castanyes: "Agafeu una cassola nova i poseu-hi les castanyes acuradament netes i pelades. Afegiu aigua i ho feu coure. Mentrestant, prepareu en un morter amb pebre, comí, grans de coriandre, menta i ruda i polioli, ho tritureu, mulleu amb vinagre, mel i garum (suc de peix fermentat amb herbes aromàtiques), treballeu amb vinagre i ho aboqueu sobre les castanyes cuites. Afegiu oli i deixeu coure. Quan hagi bullit força passeu-ho i si hi falta alguna cosa la hi afegiu".

Les castanyes tenen un gran valor nutritiu, la qual cosa n'explica el gran consum en les èpoques passades, sobretot en temps de carestia. El costum de menjar castanyes per Tots Sants ve del segle VII, on hi havia instaurada la celebració d'aquesta festa a tot l'Occident cristià: els campaners havien de tocar a difunts tota la nit perquè ningú no s'oblidés

de resar en memòria dels seus difunts i de les ànimes del purgatori. Els veïns de l'església, per agraïment a l'acte i a la feina del campaner, li portaven fruites seques i vi dolç. Segurament ho prenien tots plegats i va acabar essent una festa gastronòmica.

El costum de torrar les castanyes es generalitza a finals del segle XVIII. Als pobles les tenien a prop, en els boscos dels voltants; a les ciutats era tan difícil anar-les a buscar com coure-les. És per això que a les ciutats es comencen a vendre les castanyes cuites al carrer, aquí apareix la imatge que ens anuncia la tardor: les castanyeres molt abrigades amb els seus atuells característics: fogó, carbó, llums, cistells de castanyes i parracs de llana per mantenir-les calentes. Aquesta imatge, un xic modificada avui, encara la trobem i l'esperem quan comencen les festes i fires de tardor.

A continuació teniu una recepta d'un postre alternatiu a les castanyes torrades, que us permetrà gaudir del meravellós gust del fruit d'aquest temps:

La recepta: Crema freda de castanyes (un postre de tardor)

Ingredients:

1kg. de castanyes, 60 cl. de llet, 75 gr. de sucre, 1 branca de vainilla, 30 gr. de mantega, 2 rovells d'ou, 30 cl. de crema de llet, 60 gr. de sucre.

Elaboració:

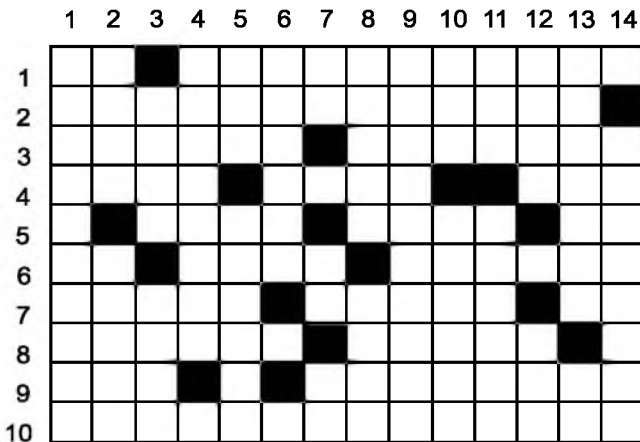
- Poseu les castanyes en un cassó amb aigua i sal al foc. Deixeu bullir un xic. Escorreu-les, mulleu-les amb aigua freda i peleu-les.
- Poseu les castanyes en una cassoleta amb la llet, el sucre i la vainilla. Deixeu coure una hora a foc lent. Feu molta cura que no s'enganxin.
- Retireu la vainilla, coleu les castanyes i passeu-les pel passapurés. Podeu afegir un xic de llet per amorosir la preparació.
- Afegiu-hi la mantega mentre sigui calent i a continuació els rovells d'ou.
- Prepareu les copes o cassoletes per servir-ho i aboqueu-hi el preparat. Poseu a la nevera.
- Abans de servir, munteu un xic la nata amb el sucre llustre i decoreu la copa amb un esqueix de la vaina de vainilla o xocolata en pols.

Nota: Si us agrada provar plats nous; substituïu la vainilla per una branca d'api o per un tall d'api-rave. El perfum de l'api lliga harmoniosament amb la castanya. Bon profit!

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- Article personal d'ús femení. En "El Rec Clar" anterior "Bella Dansa" ofereix un recordatori i homenatge a la seva memòria. 2- Escriptor molt conegut de llibres infantils i juvenils. 3- Expedició de cristians contra els musulmans per reconquerir Terra Santa. Sensació de calor i de fred alhora, esgarrifança. 4- Matrimonis vàlids no consumats. Dansa popular i de saló. Ruc. 5- Empeteix el portal. Pal de la bandera. El just ho fa set vegades el dia, de mala manera. Pronom personal. 6- Sense aquest recapte ningú no pot fer el sopar. Rusc fet amb una rotllana de suro. Aletes mal formades. 7- Omar. Que fa parell amb un altre. Tronc sense cap ni peus. 8- Particulars al municipi. D'això n'és el personatge que només figura. Fa la feina amb una eina qualsevol. 9- Un negre trenca el principi d'igualtat. Dit de l'idioma propi de la contrada on hom ha nascut. 10- Escriptor català que el 1932 portà al món Laia i ha donat nom a una escola de Vidreres.

VERTICALS: 1- Amb l'ajut econòmic del nostre Ajuntament se'n posà al descobert una d'incineració de les darreries de l'edat de bronze. 2- Instrument per atacar o defensar-se, al revés. Cobla-orquestra que el mestre Francesc Mas i Jené va dirigir 14 anys. 3- Una toia feta malbé que és una quantitat molt petita d'una cosa. Centre de recull. 4- Manta de llana o de cotó sovint usada com a abrillat en el lli. Cinc romanes de Vidreres. 5- El de la gent són murmuracions, ves-t'ho aquí, a l'inrevés. Tira de cuir que forma part d'un xurriaques. 6- Capgirat municipi de l'Alt Empordà. Sigla del sud. Mig miler de romans. 7- Còrpora d'ànec. Preposició. Dins la capa. Al mig d'un revolt. 8- Sèrie de fases i de canvis efectuats segons una successió ordenada. Mescla de ferro i d'una petita quantitat de carboni. 9- Faré irritat molt. 10- Riu gallec. Lloc de costa on els australians solen passar les seves vacances. 11- Cosme, Damià i Feliu. Es fa no jugant net, de baix a dalt. 12- Magribina que fa l'amor. Símbol del sofre. Una mica d'hipocresia que ens trenca el cor. 13- Nafra que apareix sota la llengua dels cavalls produïda per les arestes de les gramínies. Romanes de Sant Feliu. 14- Necessita un pa per sortir al pas. Carrer de Vidreres, abans Sant Feliu.

Sopa de lletres

Hi heu de trobar el nom de setze plantes medicinals i amb les lletres escadusseres llegir un refrany.

GIRALT

Solucions

Fem poble tot entretenint-nos
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

1	N	A	F	R	A	N	C	E	S	C	M	A	S						
2	E	M	I	L	I	T	E	I	X	I	D	O	R						
3	C	H	O	A	D	A													
4	A	S	T	A															
5	O	A	S	T	A														
6	P	A	R	N	A														
7	O	M	E	D	A														
8	L	O	C	A	L	S													
9	I	G	U	L	L	V	E	R	N	A	C	L	E						
10	S	A	L	V	A	D	O	R	E	S	S	P	R	I	U				

Sopa de lletres
Boido, camanilla, centenrama, malvi, mardux, marlluusa, matafaluga, milllles, orenga, ponol, romaní, safolida, sàlvia, sene, tarongina, valen-ana.
Refrany: Ensenyar la ceba.

"Solucionar mots encreuats no només es una solució per al tedi, sinó que a més allarga la vida segons ha demostrat l'Institut Max-Plank per a la investigació demogràfica. L'Institut ha observat els hàbits de vida d'uns 2.000 pensionistes més grans de 75 anys. I ha arribat a la conclusió que les persones grans que es mantenen intel·lectualment actives tenen més possibilitats de viure més anys."

L'AVI PITU © CHM BOU 2001

Totes les candidates i candidats, després de l'elecció. Foto: La Fotografia